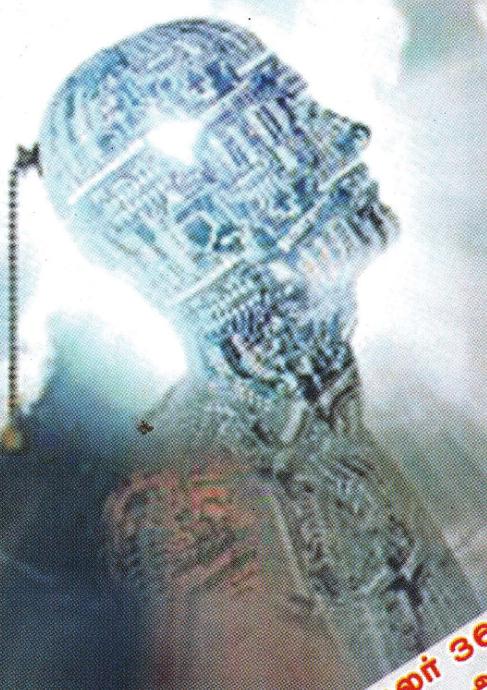

நான்

உளவியல் சஞ்சிகை
"Naan" Tamil Psychological Magazine

மார்ச் 36
சித்திரை - ஜூன் 2011
இதழ் - 2

நான்

உளவியல் சஞ்சிகை

மலர்: - 36

இதழ்: - 02

சித்திரை - ஆனி 2011

விலை 35/=

ஆசிரியர்:

அந்தோனிமுத்து O.M.I., B.Th, M.A

துணையாசிரியர்:

பீற்றர் இராஜநாயகம் O.M.I., B.Ph, B.Th

ஒருங்கிணைப்பாளர்கள்:

ஜெயந்தன் பச்சேக் O.M.I., B.Ph, B.Th, STL (Rome)

றெஜினியூட் O.M.I

நிர்வாகக்குழு:-

அ.ம.தி இறையியல் சகோதரர்கள்

யோசப்பாலா.

ஆலோசனைக்குழு:

டேமியன் O.M.I., M.A.

செல்வரெட்ணம் O.M.I., Ph.D.

விரிவுரையாளர் சண்முகலிங்கம் Ph.D

வைத்தியகலாநிதி சிவசங்கர் M.B.B.S

நீனா H.C Dip in Counselling

ஜீவனதாஸ் O.M.I. B., A. (Hons), Dip. in. Ed.

ஸ்ரலின் B.Th (Rome), M.Sc (Manila)

ஜீவாபோல் O.M.I., M.Ph.

உள்ளே

பக்கம்

- வாழிதேரும் விழிகள் 02
- தலைவர்கள் இயங்கத்தான்... 07
- நாம் செல்லும் பாதை 09
- அனர்த்தமும் நெருக்கீடும் 11
- புத்தம் புது காலை எனக்காக 14
- முன்னுரிமைப்படுத்தல் 15
- அறிவு பென்பது மனதை... 17
- மனிதா! 18
- சிறுவர் பாலியல் ... 19
- சுயநலம் 23
- உங்கள் குறிக்கோளை... 25
- நான் உங்களுக்கு... 29
- பெற்றோர் அன்பு சிறுவர்... 30
- ஆரோக்கியமான சூழல்: 32
- விசேட கல்வியை... 38
- ஒன்றாய்ச் சிரித்து... 45
- உளவியலாளர் வரிசையில்... 47

‘NAAN’

Tamil Psychological Magazine

De Mazenod Scholasticate,

Columbuthurai, Jaffna,

Sri Lanka.

Tel: 021-222-5359

Email : naanscholasticate@gmail.com

“நான்”

டி மசனட் குருமடம்.

கொழும்புத்துறை,

யாழ்ப்பாணம்,

இலங்கை.

தொ.பே: 021-222 5359

வாசக அன்பர்களுக்கு வணக்கங்கள்,

ஆசிரியர்கள் என்பவர்கள் எம் கல்வி வாழ்வைக் கடந்து எம் வாழ்வின் ஒட்டுமொத்த வளர்ச்சியிலும் நெருக்கமாக பங்கெடுப்பவர்கள். இந்நாள் ஆசிரியர்கள் அந்நாள் ஆசிரியர்களைப்போல் இல்லையே என்று நாம் குறைபட்டுக் கொள்வது அதிஷ்டவசமானது. ஆசிரியர் என்பவர் அற்புதமான மனிதர், புனிதர், சிற்பி, ஓளி, வழி, வழிகாட்டி, குரு என்ற பெருமைக்கும் மதிப்புக்கும் எப்பொழுதும் உரியவரே. மேலும் ஆசிரியர் என்பவர் ஒரு நபர் மட்டுமல்ல, ஒரு நிகழ்வு, ஒரு பாடம், ஒரு வாழ்க்கைச் கொள்கை. பெற்றோருக்கு அடுத்த படியாக அன்றேல் சமாந்தரமாக இருந்து எம் முழு மனித வளர்ச்சியிலும் பங்கெடுப்பவர்கள் இந்த ஆசிரியர்கள்.

ஆசிரியர்கள் நமக்குள் ஏற்கெனவே விதைகளாக விழுந்து கிடக்கின்ற பல தீர்மைகளையும், நல்ல கருவுலங்களையும் தட்டியெழுப்பி, உறங்குநிலை களைந்து, அவை காய்த்து, கனிகொடுத்து, பெருவிருட்சமாகி வழிசமைக்கின்றார்கள். இங்கு ஆய்ந்து குறிப்பிடப்படவேண்டியது என்னவென்றால் நாங்கள் எப்பொழுதும் சமூகத்தில் பாடம் கற்றுக் கொள்கின்றவர்களாக மட்டுமன்றி பாடம் கற்றுக்கொடுக்கின்ற ஆசிரியர்களாக, ஆசிரிய - மனநிலையுடன் வாழ வேண்டும். சிறப்பாக, விழுமியங்களை இழந்து வாழும் நம்முடைய இன்றைய சமுதாயத்துக்கு ஆசிரிய - மனநிலை அவசரத் தேவையாக உள்ளது.

நாம் சந்திக்கின்ற நபர்கள், நிகழ்வுகள் எல்லாமே நம்முடைய ஆசிரியர்களே. மேலும் இவற்றுடனான நம்முடைய இன்பியல் இடைவினைகள் மட்டுமன்றி கஸ்ரங்கள், கவலைகள், நோய்கள், பகைவர்கள், சாவு எல்லாமே எமக்கு வாழ்க்கைப்பாடம் சொல்லித்தருகின்ற ஆசிரியர்களே. மேற்சூறிய ஆசிரிய - மனநிலைகள், அனுபவங்கள் எல்லாம் எம்மைப்பும் போட்டு வளர்க்கும் அரிய சந்தர்ப்பங்கள். இவற்றில் இன்பியல் அனுபவங்களை தேர்ந்து தெளிவதும், துன்பியல் அனுபவங்களை ஒதுக்கி விடுவதும் எம் முழுமையான வாழ்வியல் பாரதாரமான விளைவுகளை ஏற்படுத்திவிடும். "கடுகு விதை மண்ணில் விழுந்து மடிந்தால் ஒழிய அது அப்படியே இருக்கும். அது மடிந்தால்தான் மிகுந்த பலனளிக்கும் என்பது வேதவாக்கு.

எம்மில் பலர் ஒரே பிழையை தொடர்ந்து விட்டுக் கொண்டே இருக்கின்றோம். மேலும் எம்மில் பலருக்கு காயங்கள் ஆறினாலும் தழும்புகள் மாறுவதில்லை. இவை போன்ற உணர்வுகளும், வாழ்க்கை முறைகளும் குணப்படுவேண்டுமானால், நமக்குள் ஆசிரிய - மனநிலை அவசியமாகவும், தொடர்ச்சியாகவும் தேவைப்படுகின்றது. அத்துடன் நாம் நம்முடைய வாழ்க்கைக்கு ஏதோவொன்றை கற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்ற தேவையையும் எடுத்துச் சொல்கின்றது. ஆசிரிய - மனநிலைக்கு முட்டுக்கட்டை போடும் பறம எதிரியாக இருப்பது ஆணவம், தீமீர், பெருமை, எனக்கு எல்லாம் தெரியும் என்ற மனநிலை. மேலும் ஆசிரிய - மனநிலையில் நிழல் பக்கமாக இருப்பது எம்மையும், எம் சுய புத்தியையும் இன்னொருவரின் அன்றேல் ஒரு தவறான கொள்கையின் ஆளுகைக்கு உட்படுத்துதல் அதாவது, சுயதீர்மானம், முடிவுகள் எடுக்கும் மனநிலையில் சந்தேகம் கொண்டு, எங்கள் தீர்மானங்களை உறுதிப்படுத்த பிறரில் முற்று முழுதாக தங்கியிருத்தல். இம்மனநிலையில் இருந்து விடுபட உடன் முயலுவோம்; எம்மை சுற்றியிருக்கிற எல்லையற்ற ஆசிரிய - மனநிலை சந்தர்ப்பங்களில் மனநிறைவடைவோம்; இவை அருளுகின்ற ஞானத்தின் திறவு கோல்களை தொடர்ந்து நாடிச் செல்வோம். ஈற்றிலே, நமக்குள் இருக்கும் பல்வேறு வடிவிலான சந்தேக மனநிலைகள், ஆணவ - மனநிலைகளை அகற்றிவிட்டு நம்பிக்கை, எளிமையை ஆடையாக அணிந்து கொள்வோம்.

அருட்திரு. செ. அந்தோனிமுத்து குருஸ் அ.ம.தி.

வழிதேடும் விழிகள்

எஸ். யேசுதாசன்

இயற்கையாகவே மென்மையானவர்களாகவும், பாதிப்புகளுக்கு இலகுவில் இலக்காகக்கூடியவர்களாகவும், ஒப்பீட்டளவில் பெண்கள் பெரும்பான்மையாக இருப்பதால் யுத்தம், உள்நாட்டுக் கலவரங்கள் என்பனவும் இவர்களை பல வழிகளில் பாதிப்புக்கு உட்படுத்துகின்றன.

இலங்கையின் வடக்கு கிழக்கு பிரதேசங்களில் இடம்பெற்ற யுத்தத்தின் பிற்பாடு 89 ஆயிரம் விதவைகள் வாழ்கின்றார்கள் என்பதே தற்காலத்து செய்தித்தாள்கள் தாங்கிவரும் தலைப்பச் செய்திகளாக இருக்கின்றன. ஆனால் மீள்குடியேற்றம் நடைபெற்றுள்ள கிரமாங்களுள் சேவையாற்றுகையில் யுத்தத்தில் கணவனைத் தொலைத்து தனிமையில் வாழ்வோர், கணவனால் கைவிடப்பட்டோர், கணவன் தடுப்பு முகாம்களில் இருப்பதனால் தனிமையாக்கப்பட்டோர், கணவர் காயப்பட்டு ஊனமுற்றமையால் குடும்பச் சமையைத் தாங்கி வாழ்வோர்..... என்று பாதிக்கப்பட்ட பெண்கள் தொகை இன்னும் ஆயிரம் ஆயிரம். இதனை உறுதிப்படுத்துகிறார் ஐ.நா இலங்கைக்கான வதிவிடப் பிரதிநிதி நீல் புனே: “போரினால் ஏற்பட்ட தாக்கமானது நினைத்துப் பார்க்க முடியாத அளவிற்கு பாரியளவிலான எண்ணிக்கையுடைய இளம் வயதுப்பெண்களை குடும்பத் தலைவர்களாகக் கொண்ட பல குடும்பங்களை உருவாகியுள்ளன” (சனியாழ் தினக்குரல் 18 செப்ரெம்பர் 2010, பக்கம் 03).

இவர்களின் இழப்புக்களை ஈடுசெய்து வாழ்வினை மேம்படுத்துவதற்கான தேவைகள் மதிப்பிடப்பட முடியாதளவிற்காக இருக்கின்றபோதும், அரசு, அரசசார்பற்ற நிறுவனங்கள், மனிதநேய அமைப்புக்கள் யாவும் தரப்பாள், தற்காலிக வீடு, மலசலகூடம், கிணறு புனரமைப்பு, சைக்கிள், தண்ணீர், இறைக்கும் இயந்திரம், சிறிய உழவு இயந்திரம், ஆடு, மாடு, கோழி, விதை நெல்.... என்று பலதரப்பட்ட பொருள்சார் உதவிகளை குறிப்பிட்ட அளவில் அல்லது மட்டுப்படுத்தப்பட்ட அளவில் வழங்கிவருகின்ற அதேவேளையில், இலாப நோக்கம் கருதி கடன் உதவிகளை வழங்கி தங்கள் முதலீடுகளைப் பெருக்கிக்கொள்ளும் தனியார் நிறுவனங்கள் மறுபக்கம். இவ்வாறு, அரசு, அரசசார்பற்ற பொது அமைப்புக்கள், தனியார் நிறுவனங்கள், சமூக அமைப்புக்கள், சமய ஸ்தாபனங்கள் யாவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கும் மக்களுடைய பொருளாதார மேம்பாட்டினை நோக்கமாகக்கொண்டு தங்களுடைய திட்டங்களை முன்னெடுக்கின்றன.

இவ்வுதவிகள் யாவும் ஏதோ ஒரு வகையில் குறித்தளவு சுமைகளில் இருந்து இவர்களுக்கு விடுதலை அளித்து வாழ்வின் முன்னேற்றப் பாதைக்கு வழிகாட்டும் முயற்சியாக அமைகிறது என்று மனதைத் தேற்றிக்கொள்ளலாம். ஆனால், ஆழ்மன உணர்வுகளையும், உள்ளத்து வாதைகளையும், உடல் வேதனைகளையும், வாழ்வின் சோகங்களையும் உதடுகளை பற்களால் கடித்து இரத்தம் கசியத் தாங்கிக்கொள்ளும் இவர்களின் உளம்சார் தேவைகள் பற்றி சிந்திப்பவர்கள் அல்லது சிந்திக்க வேண்டியவர்கள் யார்? கேட்கிறது காலம்.

கணவன், மனைவி, பிள்ளைகள், மாமன், மச்சான், உறவுக்காரர்கள் என்று ஏகப்பட்ட இறுக்கமான சொந்தங்களுடனும், வீடு, வயல், தோட்டம், வாகனங்கள் என்று போதுமான சொத்து சுகங்களுடனும் சந்தோசம் நிறைந்த உலகில் உல்லாசமாக வாழ்ந்தவர்கள். யுத்தத்தில் கணவரை, மனைவியை, பிள்ளைகளை, பெற்றோரை, அன்பானவர்களை, உறவுகளை, வீடுவாசல்களை, உடைமைகளை, சொத்துக்களை இழந்து உடுத்திய உடைகளுடன் அழுக்கான தோற்றத்தில் முகாம்களுக்கு இழுத்துச் செல்லப்பட்டார்கள். மீள்குடியேற்றம் எனும் பெயரில் மீண்டும் ஒரு வாழ்வை தனிமை, வேறுபட்ட சூழ்நிலை, மாறுபட்ட மனநிலைகள் மத்தியில் வாழ நிர்ப்பந்திக் கப்பட்டுள்ளார்கள். மனாதியாக உச்சளவில் பாதிக்கப்படாமல் பாதிப்புக்கள் மத்தியிலும் யோசிப்பு நரம்புகளும், சேமிப்பு ஆழ்மனமும் செயழிழந்து மூளைகுழப்பத்துக்கும், மனப்பாதிப்புக்கும் உட்பட்டு பைத்தியம் பிடித்த நிலையில் சிலர் இருக்க பலர் அந்த நிலைக்கு உட்படாமல் காப்பாற்றப்படக் காரணம் யாது என்கின்ற தேடலும், வினாவும் ஒரு கட்டத்தில் கண்ட பதில் 'பழுக்கப்பட்டுப்போனார்கள்'. இப்பதில் என் மனதில் திருப்தியை ஏற்படுத்தாமையால் தொடர்ந்த தேடலுக்கும், மனக்குழப்பத்துக்கும் கிடைத்த பதில் கடவுள் நம்பிக்கை. இது சரியா பிழையா எத்தனை வீதம் சரி எத்தனை வீதம் பிழை என்கிற விஞ்ஞானபூர்வமான ஆதாரங்களையும், விளக்கங்களையும் முன்வைக்க வேண்டிய நிலை இங்கு அவசியம் இருப்பதாகத் தெரியாதபோதும் நடப்பியல் யதார்த்தத்தில் நடந்ததை முன்வைப்பது மனிதநேயமெனக் கருதுகிறேன்.

கடின உழைப்பால் சேர்த்த சொத்துக்களும், கட்டிவைத்த கல்வீடுகளும் குண்டுமழை பொழியப்பட்டு அழிக்கப்பட்டபோது உயிரைக் காத்துக்கொள்வதற்காய் கைக்கு எட்டியவற்றை மட்டும் எடுத்துக்கொண்டு, குழந்தைகளைச் சுமந்து கொண்டு கடவுள் நாமம் சொல்லி கால்கடுக்க நெடுந்தூரம் நடந்தார்கள். இடம்பெயர்ந்து இருந்த இடமெல்லாம் பதுங்கு குழிகள் அமைத்து நடு ராத்திரிகளில் குழந்தைகளுடன்

காடுகளில் வாழ்ந்தார்கள் கடவுளை நம்பி. இருக்கும் இடமெல்லாம் வெல் வீச்சுக்கள் தொடர பிஞ்சுகளில் அங்கங்கள் அங்கும் இங்கும் சிதற உறவுகளையும் விட்டு, கையில் எடுத்த உடமைகளையும் விட்டு தங்கள் உயிர் ஒன்று போதும் என்று கடவுளையே அழைத்தவண்ணம் கால் வந்த திசைக்கு

ஓடினார்கள். ஒன்றுசேர்ந்த குழந்தைகள், சகோதரங்கள் கண்முன் இழுத்துச் செல்லப்பட்டபோது தாங்க முடியாது தலைநீர் வடிய தெய்வங்களின் சந்நிதியில் கண்ணீர் விட்டு அழுதார்கள். ஈற்றில் உணவின்றி நெல் தவிட்டினை உண்டு, மழைநீரைப் பருக்கி குழந்தைகளுக்கு உயிர்கொடுத்தார்கள். முள்ளிவாய்க்கால் யுத்த பூமியில் பதுங்கு குழிகளுக்குள் அகப்பட்டு உயிர்க்காக்க கடவுளை நோக்கி கதறி அழுதார்கள். கொத்துக்குண்டுகளால் கொன்றழிக்கப்பட்ட உறவுகளில் உடல்களைக் கடந்து இரத்தம் படிந்த கால்களோடும், உயிருக்காய் போராடி கண்ணுக்கு முன் இறந்துகொண்டிருக்கும் சொந்தங்களைக் காப்பாற்ற முடியாத குற்ற உணர்வுகளோடு அவலத்தின் அக்கினிப் பிழம்புகளை மடியில் தாங்கியவர்களாய் மனித உதவிகளுக்கும், மனிதநேய அமைப்புக்களின் கருணைக்கும், உலகத்தின் நீதிக்கும் வழியற்றுப்போனநிலையில் அனைத்திற்கும் மேலான தெய்வ சக்தியை வேண்டினார்கள்.

இயலாமைகள், இழப்புகள், வெல் வீச்சுக்கள், விமானத் தாக்குதல்கள், கொத்துக்குண்டுகள், கடல்வழித் தாக்குதல்கள், துப்பாக்கி வேட்டுக்கள், சாவுகள், சாவுகளின் ஓலங்கள், உறவுகளின் தேடல்கள், கொலைகள், கடத்தல்கள், கைதுகள் பலுகிப் பெருகிய துன்பப் பேராற்றில் மூழ்கடிக்கப்பட்டு மனிதர் பாம்பு முகாம்களுக்கும், மற்றைய முகாம்களுக்குள்ளும் முடக்கப்பட்டார்கள். தெய்வங்களும் கைவிட்ட உணர்வுகளுடன் முள்வேலி முகாம்களில் கனத்த மனங்களுடன் வாழ்ந்தபோது உருவான பாதுகாப்பற்ற தன்மைகள், கைதுகள், சாவுகள், பாலியல் துன்புறுத்தல்கள், வருத்தங்கள், உணவுப்பற்றாக்குறை, மருத்துவமின்னை, கல்வியற்ற கழல் என்பன மனநெருடல்களின் ஆழத்தையும், அகலத்தையும் இன்னும் அதிகமாக்க தெய்வத்தின் கருணைக்காய் முகாம்களுக்குள்ளும் கோயில்கள் அமைத்து வேண்டுகல்கள் செய்தார்கள். வாழ்வே கண்ணீரும் கவலையும் நிறைந்த துன்பியலின் உறைவிடமாக இருக்கையில் தெய்வத்தை நோக்கிய அவர்களின் அழகை உடல்ரீதியான மீட்சியை எதிர்பார்த்தளவில் வழங்காதுபோனாலும் உளரீதியான அழுத்தங்களையும், மனரீதியான பாரத்தினையும் ஓரனவேனும் குறைத்துள்ளதற்கு

ஆதாரமாகவே இவர்கள் இன்று 'மனிதர்கள்' என்று அழைக்கப்படக்கூடிய அளவுக்கு மீள்குடியேற்றப் பிரதேசங்களில் நடமாடுகிறார்கள். இவர்கள் நம்பிக்கை கொண்டிருந்த தெய்வங்களாலேயே காப்பாற்ற முடியாது போனாலும் அவர்களின் தெய்வ நம்பிக்கை உயிர்காத்து மறுபிறவிகளாய் இந்தளவிற்கு தனிமையிலாவது வாழவைத்திருப்பது தெய்வத்தின் ஒரு வித கருணை என்று மனதில் சமாதானம் கொள்ள வேண்டியுள்ளது.

இப்போது விடயத்திற்குள் உங்களை உள்வாங்கி காலத்தில் கரங்களில் ஒப்படைக்கிறேன். வார்த்தைகளால் வர்ணிக்க முடியாத இத்தனை வாதைகளால் கணவனை இழந்து விதவைகள் என்கின்ற நாமம் தாங்கி தனிமையில் வாடும் ஆயிரம் ஆயிரம் அப்பாவிப் பெண்களின் நிம்மதியான வாழ்வுக்கு வழிகாட்ட வேண்டிய கடமையை காலம் நம் கரங்களில் ஒப்படைக்கிறது. இவர்களின் நிம்மதியான வாழ்வுக்கு பல வழிகள் இருந்தாலும் சரியான ஆதரவும், அன்பும் கிடைக்காத தகுந்த வழிகளுள் ஒன்றான 'மறுவாழ்வு' பற்றி நம் சமூகங்களும், சமூக அமைப்புக்களும், சமயத் தலைமைகளும் சிந்திக்கவேண்டியதன் அவசியத்தை காலம் மேலும் உணர்த்துகிறது.

தனிமை, இளமை, உணர்வு, உள்பாதிப்பு, பாதுகாப்பற்ற தன்மை, பாலியல் தொந்தரவு, பாலியல் பிறழ்வு, பொருளாதாரச் சுவை, மனஅழுத்தம் என்பவற்றிற்கு உட்பட்டிருக்கும் நம் உறவுகளை 'சரியான ஆதரவு' காட்டி நல்வழிப்படுத்த வேண்டியது சமூகத்தின் கடமை. இந்த 'சரியான ஆதரவு' இவர்களுக்கு கிடைக்கக்கூடிய 'மறுவாழ்வு' அமைத்துக் கொடுப்பதற்கு நாம் தயாராகும் அதேவேளை நடைமுறை யதார்த்தத்தில் ஏற்படக்கூடிய நன்மைகள், தீமைகள் யாவற்றையும் வாழ்பவர்களின் அனுபவப் பகிர்வுகளை அடிப்படையாக வைத்து தீர்க்கமான வழிகளை ஏற்படுத்துவதே சாலப் பொருத்தமானதெனக் கற்றுத்தருகிறது காலம்.

மறுவாழ்வு ஏற்படுத்தக்கூடிய நன்மைகள்

- இன்ப துயரங்களைப் பகிர்ந்துகொள்வதற்கு துணை கிடைக்கிறது
- பாதுகாப்பு உத்தரவாதமடைகிறது
- உணர்வுகளை, உணர்ச்சிகளை பகிர்ந்துகொள்ளும் சந்தர்ப்பம் ஏற்படுகிறது.
- வாழ்க்கையில் பற்று ஏற்படுகிறது
- வாழவேண்டும் என்கின்ற எண்ணம் உருவாகிறது
- வாழ்க்கையின் இலக்குகளைத் தீர்க்கமாய்த் தீர்மானிக்கும் சூழ்நிலை உருவாக்கப்படுகிறது
- விதவை என்கின்ற நாமம் அகற்றப்படுகிறது
- சமூகத்தில் ஒரு அந்தஸ்தும், நற்காரியங்களுக்கு முன்னிலையும் கிடைக்கிறது

- மற்றவர்களை பாலியல் உணர்வுகளுக்கு தூண்டும் சூழல் அற்றுப்போகிறது
- வருமானத்துக்கான வழிகள் உருவாகும் சாதகம் ஏற்படுகிறது
- இழப்பினால் உருவான தாக்கங்களை படிப்படியாக மறக்கும் குணமாக்கல் நடைபெறுகிறது

அனுபவப் பகிர்வு - 01

1980ம் ஆண்டு முல்லைத்தீவு மாவட்டத்தில் பிறந்தேன். 1999ம் ஆண்டு திருமணம் செய்தேன். 2009ம் ஆண்டுபங்குனி மாதம் இடம்பெயர்ந்து மாத்தளன் பகுதியில் இருந்தபோது வெடல் பட்டு கணவர் இறந்துபோனார். இரண்டு பிள்ளைகளுடன் கஸ்ரப்பட்டு துன்பப்பட்டு மனிக் பாம் மூகாம்வரை சென்று சீவித்தேன். மீள்குடியேற்றம் நடந்தபோது பிள்ளைகளுடன் சொந்த வீட்டுக்கு வந்து சேர்ந்தேன். யுத்தத்தில் வீடு அழிக்கப்பட்டு அத்திவாரம் மட்டும் எஞ்சியிருந்தது. சாப்பாட்டுக்கு வழியின்றிக் கஸ்ரப்பட்டுடன். உழைப்பின்றி பொருளாதார நெருக்கடிக்கு உள்ளானேன். வீட்டுக்கு யார் வந்துபோனாலும் சந்தேகக்கண்ணுடனே சுற்றத்தாரும், உறவுக்காரரும் என்னை நோக்கினார்கள். பலரையும் மாப்பிள்ளை சாட்டினார்கள். வெளியே செல்லும்போது பிழையாகக் கதைத்தார்கள். வாழ்வதிலும் சாவதுமேல் என்று சில நேரங்களில் நினைத்தேன். பிள்ளைகள் பற்றிய எதிர்காலம்தான் தடுத்தது.

இந்தவேளையில் ஏற்கனவே எங்கள் குடும்பத்திற்கு நன்கு அறிமுகமாயிருந்த, ஒருவரை சந்திக்கநேர்ந்தது. மிகவும் நல்லவராகவும், அன்பானவராகவும் நடந்து கொண்டார். 2010ம் ஆண்டு இருவரும் திருமணம் செய்துகொண்டோம். ஆரம்பத்தில் சமூகம் எங்களை ஒதுக்கியது. ஆனால் அவர் என்னையும், பிள்ளைகளையும் நன்றாகப் பார்த்துக் கொள்கிறார். பிள்ளைகளோடு அன்பாக நடந்து கொள்கிறார். வாழ்க்கை சந்தோசமாக உள்ளது. இப்போது பலரும் நான் எடுத்த முடிவு நல்லது என்கிறார்கள்.

கணவரை இழந்து தனிமையில் இன்றுவரை வாழும் இளம் பெண்களைப் பற்றி சமூகம் கேவலமாகவும், ஆண்களுடன் தொடர்புபடுத்தியும் பேசுவது கவலையளிக்கிறது. சமூகத்திற்கு பயந்து உணர்வுகளை மறைத்து தனிமையில் வாழ்ந்தும் அவப்பெயர் சுமக்கிறார்கள். பலவிதமான பிரச்சனைகளுக்கு முகம்கொடுக்கிறார்கள். இவ்வாறு வாழ்நாள் முழுவதும் துன்பங்களைச் சுமந்து வாழ்வதைவிட நமக்கு பிடித்தவரை, நம்மையும் பிள்ளைகளையும் அன்பு செய்து பாராமரிக்கும் நற்குணம் நிறைந்தவரை மறுமணம் புரிந்து மகிழ்ச்சியாய் வாழ்வது மேன்மையானது என்பதை என் அனுபவம் கற்றுத்தந்துள்ளது.

தொடரும்

தலைவர்கள் இப்படித்தான்

அப்படியல்ல

J.நிறோஜன் O.M.I

தலைவர்கள் பல வழிமுறைகளில் உருவாகுகின்றனர். தங்கள் சமூக வாழ்வில் விழுமியங்களின் அடிப்படையில் வாழ்வை அமைப்பதினூடாக கல்வியறிவில் சிறந்தவர்களாக விளங்குவதனூடாகவும், பண்பலத்தினூடாகவும் அதிகாரத்தினூடாகவும் வருகின்றார்கள். பல தலைவர்கள் இவ்வுலகில் உருவாக்கினாலும், தலைவர்களுக்கு உரிய பண்புகள், தார்ப்பரியங்கள், விழுமியங்கள், கடமைகள், ஒழுக்கங்கள் உண்டு. தலைமைத்துவ வாழ்வின் விழுமியங்கள் கேள்விக்குறியாகும் போது தலைவரின் வழிகாட்டல் ஆட்டம் காணும் நிலைகளை உணர முடியும் ஆகவே தலைவர்கள் இப்படித்தான் இருக்க வேண்டும் அப்படியல்ல என்பதை கூறி சில உணரப்படாத, அனுபவிக்க மறந்த உண்மைகளை கூற விரும்புகிறேன்.

தலைவர்கள் என்பவர்கள் வாழ்வின் நிலைகளையும் நியமங்களையும் நிதானமாக உணர்ந்து தன்னையும் உயர்த்தி

தன்னை சார்ந்தவர்களையும் உயர்த்துவதே

தலைமைத்துவத்தின் பண்பாகும். அத்தோடு அவர்களின் முன்னுதாரணமாக வாழ்வு மற்றவர்களை நல்வாழ்வுக்கு உந்தித்தள்ளுவதாக இருக்க வேண்டுவதோடு இவர்களை பார்ப்பவர்கள் (தலைவர்களை) தாமாக மனிதத்தையும் மனித மாண்பையும் கண்டுணரக்கூடியதாக இருப்பதே தலைமைத்துவம் என்பதை கூறிய முனைகையில் பல ஏகப்பட்ட, கருத் தாழமிக்க உணர்வர்கள் என்னை வியக்க வைக்கின்றன. “தலைவன் பிறப்பவனல்ல மாறாக உருவாக்கப்படுபவன்” என்ற இக்கூற்றை எங்கோ ஒரு முறை படித்தறிந்த நினைவு வருகிறது. தலைமைத்துவ பண்புகளை நமதுக்கி நமது வாழ்வாக்கும்போது அங்கே முரண்பாடுகள் இல்லை, மகிழ்ச்சிகள் நிரம்பவுண்டு, குழப்பங்கள் இல்லை நிதானமுண்டு, அழிவுகள் இல்லை ஆக்கங்கள் உண்டு, சுரண்டல்கள் இல்லை சுகங்கள் உண்டு. மற்றவர்களை வீழ்த்துதல் இல்லை உயர்த்துதல் உண்டு இதுவே மனிதனையும் சமூகத்தையும்

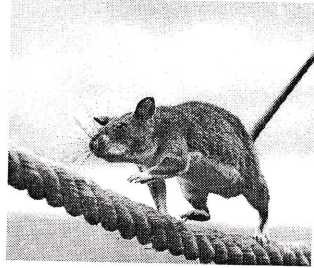
வாழ்வைக்கும் என்பதை உணர்ந்திட்டால் நம்மால் நல்ல தலைவர்களாக பரிணமிக்க முடியும்.

மாறாக இன்றைய சமூகத்தில் மனித மனங்களில் உவகையில்லை. முகத்தில் புன்னகையில்லை. தலைமைத்துவத்தில் சுத்தமில்லை, உறவில் உராய்வுகள், இயற்கையில் மாற்றங்கள், பூமிக்குள் பூகம்பங்கள், அண்டவெளி ஓட்டைகள், ஒட்டுமொத்த மனித ஒலங்கள் எனவே இதுவே தகுந்த காலமும் நேரமும் ஒவ்வொருவருடைய தலைமைத்துவத்திற்கும் சில பண்புகள் நியமங்கள் உண்டு என உணர்ந்து வாழ்வின் மாற்றங்கள் தேடி தலைமைத்துவம் என்றால் இதுதான் அதுவல்ல என உணர்ந்து மனம் என்னும் மாளிகையை மாந்தர் வாழ்வுக்காய் பக்குவப்படுத்தி பக்குவமாய் பாதைகாட்டுதலே தலைவன் என்றிட வேண்டுமென்கிறது என் எண்ணம். ஆம் அன்பு எங்கிருக்கும் சுயநலமற்ற மனிதரில் இரக்கம் எங்கிருக்கும் சாந்தமுள்ள மனிதரில் வீரம் எங்கிருக்கும்? விவேகம் உள்ள மனிதரில், ஞானம் எங்கிருக்கும்? அறிவுள்ள மனிதரில் இவை யாவையும் கொண்டிருப்பவன் யார்? அவன்தான் தலைவன் எனவே தலைமைத்துவத்தையும் அதற்கொத்த இதர பண்புகளை மனிதனுக்கு காட்ட தலைமைத்துவத்துக்கப்பாற்பட்ட சுயநலம், சுயநலச் சிந்தனைகளை சிதைத்து தலைவன் இப்படித்தான் என்ற பக்குவமான, ஆரோக்கியமான மன நிலைகளான அன்பு, ஞானம், தூய்மை, அமைதி, இரக்கம், ஆனந்தம், பிறர்நலம் கொண்டு வாழ உங்களை வேண்டுவதோடு தலைவர்களே இப்படியிருங்கள் அப்படி இராதிர்கள் எனக்கூறி இவற்றை உணர்த்தி நான் உணர்த்தாதவைகளை கற்றறிந்து நல்ல தலைவர்களாக வாழ நம் மனத்தை பக்குவமாக்குவோம்.

நாம செல்லும் பறவை...

றுபினா ஷிறோமி
இளவாலை

மிக மிக வேகமாக முன்னேறி வருகின்ற நவீன உலகில் நாம் எங்கே செல்கிறோம். எதைச் செய்கிறோம் நமது வாழ்க்கை முறை சரியானதா?, தவறானதா? என்கின்ற சிந்தனையின்றி எமக்கென்று ஒரு நோக்கமோ, இலக்கோ இன்றி மனம் போனபோக்கில் வாழ்க்கை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறோம். இவ்வாறு கண்மூடித்தனமாக நாம் வாழும் போது நிச்சயமாக எமது நோக்கத்தை நிறைவேற்றவும் முடியாது. இலக்கை அடையவும் முடியாது. வாழ்க்கையை தொலைத்தவர்களாக விரக்தியோடு நடைபிணங்களாகவே இருப்போம்.

இந்த உலகத்தில் படிப்படியாக முன்னேற வேண்டும் என யாருமே நினைப்பது கிடையாது. மாறாக ஒரே நாளில் உச்சநிலையை அடைந்து விட வேண்டும் என்று தான் பலரும் நினைக்கிறார்கள் ஆனால் நாம் படிப்படியாக முன்னேறும் போதுதான் நமக்கு வாழ்க்கையின் யதார்த்த நிலைகள் புரியும். அதாவது வாழ்வின் வேதனைகள், சோதனைகள், கஷ்டங்கள், இழப்புகள் இவையெல்லாவற்றையும் தாண்டி எவ்வாறு வாழ்வது என்றும் உலகியல் போக்குகளின் மத்தியில் ஆன்மீகத்தை எவ்வாறு

காத்துக்கொள்வது என்றும் நாம் நுட்பமாக விளங்கிக் கொள்ள முடியும். அப்போது தான் நமது மனம் சோர்ந்து விடாமல் உறுதியோடு இருக்கும்.

மனித சமூக முன்னேற்றத்திற்கு என கண்டறியப்பட்ட சமூக தொடர்புசாதனங்களான பத்திரிகை, சினிமா, வானொலி, தொலைக்காட்டி, தொலைபேசி, இணையம் என்பன இன்று மக்களின் உடல் உள்ள ஆன்மீக நலன்களுக்கு பெருமளவு பாதிப்பை ஏற்படுத்துவதாக மாறி வருகின்றன. மனிதனின் சிற்றின்பத்தை கிளறி விட்டு கண்ணுக்கு விருந்தளிப்பனவாகவும் இணைய சமுதாயத்தை

பாழாக்குவதாகவும் அமைந்து விட்டன. இதனால் இளைய தலைமுறையினரின் எதிர்கால இலட்சியம், நோக்கு என்பன சிதறிக்கப்பட்டு, தீசை திரும்புகின்றன. இத்தகைய நிலையானது சமூக விரோத குற்றச் செயல்கள் தலைதூக்க காரணமாக அமைகிறது. எனவே வன்முறை அற்ற சமூகத்தை கட்டியெழுப்புவது நமது பாரிய பொறுப்பாகும்.

பொதுவாகவே எம் எல்லோருக்கும் ஓர் இலக்கு உண்டு. இலக்கு இன்றி ஒருவன் வாழ்க்கையை முன்னெடுத்துச் செல்லவோ, முன்னேறிச் செல்லவோ முடியாது. நாம் கொண்டிருக்கும் இலக்கு ஆரோக்கியமானதாக இருக்கின்ற போது நாம் எடுத்து வைக்கும் ஒவ்வொரு அடியும் அவ் இலக்கை நோக்கியதாக இருக்கும். அது நமக்கும் பிறருக்கும் நன்மையையே விளைவிப்பதாக அமையும். இவ்வுலகில் நன்மையும் தீமையும் கலந்து நிறைந்து இருக்கிறது. நாம் தான் அவற்றை தேர்ந்து தெளிய வேண்டும். நன்மையைப் பற்றியவர்களாக தீமையை விட்டகலவும் வேண்டும். ஆகவே நாம் ஒவ்வொருவரும் சிந்தித்து செயற்பட்டால் நிச்சயமாக நாம் செல்லும் பாதையும் சமூக நோக்கமும் பிறர்நலமும் கொண்ட ஆக்கபூர்வமான ஆன்மீக பாதையாக அமையும்.

உளவியலாளர் வரிசையில்... எனும் பகுதியி னூடாக “நான்” உளவியலாளர்களின் சரித்திரங் களை நேயர்களுக்கு தந்து உதவுவேன். உங்க ளுக்கு விருப்பமான உளவியலாளர்கள் பற்றி நீங்கள் எழுதி அனுப்ப “நான்” உங்களுக்கு களம் அமைத்துள்ளது.

அனார்த்தமும் நெருக்கீடும்

- டி.ரோமி

தொடர்ச்சி...

நெருக்கீட்டிற்கு உள்ளானவரின் குணங்குறிகள்

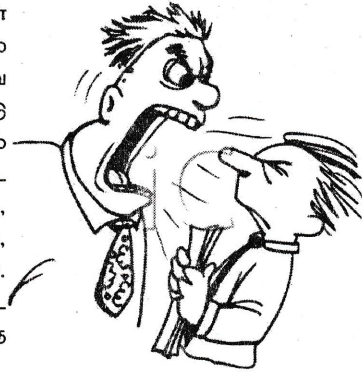
1. மனதில் ஏற்படும் மாற்றங்கள்

1. அந்தரம் அன்றேல் சினம்
2. ஸ்திரமற்ற மனநிலை
3. மன ஒருநிலைப்பாடு குறைதல்
4. யோசனை கவலைப்படல்
5. தனக்கு ஏற்படும் மனநிலைகளை தெளிவாக கூற முடியாமை

2. உடலில் ஏற்படும் மாற்றங்கள்

1. களைப்பு, (சோர்வு)
2. தலையிடி
3. தசை இறுக்கம்
4. பசியின்மை (சில சமயம் அதிக பசி)
5. நோ (கை, கால், நெஞ்சு நோய்கள்)
6. பெண்ணியல் பிரச்சனைகள் (மாதவிடாய் கோளாறுகள்)
7. ஆண்களின் பாலியல் நாட்டம் குன்றுதல் அன்றேல் செயற்பாடு குறைதல்

இவ்வாறான உடலில் ஏற்படும் மாற்றங்கள் நெருக்கீட்டால் மட்டும் வருபவை அல்ல மாறாக உடல் நோய்களாலும் ஏற்படுபவை யாக அமைந்து விடுகின்றன. அத்தோடு உடலுக்கு வேண்டியவை குறைக்கப்படும் போது அன்றேல் மறுக்கப்படும்போது கூட ஏற்படும். உதாரணமாக அதிக வேலைப்பளு, போதிய உணவின்மை, நித்திரை இன்மை, தொடர் பயணம், போன்ற காரணிகளாகும். ஆனால் நெருக்கீடானது உடல் செயற்பாட்டை மாற்றி உடல் உள நோய்களையும் ஏற்படுத்த வல்லது.

நடத்தையில் ஏற்படும் மாற்றம்

சக்தி குறைதல், செயற்பாடு குறைதல், அல்லது அதிக செயற்பாடு, ஆறுதல் இன்மை, மது, போதைப்பொருட்களை உள்ளெடுத்தல், ஒரு வேலையில் தொடர்ந்து ஈடுபட முடியாமல்

நித்திரைக் கோளாறுகள், குறைந்தளவு குழப்பமான நித்திரை, அதிகளவு நித்திரை, பகலில் தூக்கம் வருதல்

உறவு முறையில் ஏற்படும் மாற்றம்

வாக்குவாதம், உடன்பாடின்மை, புரிந்துணர்வின்மை, தீர்மானங்களை எடுப்பதற்கும், ஆதரவிற்கும் மாற்றங்களில் தங்கியிருத்தல்;

நெருக்கீட்டை எப்படி கையாள்வது

நெருக்கீட்டில் யதார்த்த நிலையை விளங்கிக் கொள்ளல் அதாவது எமது மனிதவாழ்வில் மனித அனுபவங்களுக்கு அப்பாற்பட்ட இடப்பாடுகளால் எமக்கு நெருக்கீடு ஏற்படலாம் என்பதையும், இதனால் விளைவுகள் ஏற்படலாம் என்பதை அறிந்து உணர்ந்து ஏற்றுக்கொள்ளுதல்.

நெருக்கீடுகளை கையாள பொதுவாக பாவிக்கப்படும்

நடைமுறைகள்

உணர்வு மரத்துப்போகும் நிலையில்

இந்நிலையிலே நடந்துபோன சம்பவங்கள் மனதால் உணரப்படுவது தாமதமாகும். மனம் விறைத்துப் போய், உணர்ச்சியற்றதாய் இருக்கும். நடந்து முடிந்த சம்பவங்கள் உண்மையற்ற கனவு போன்ற ஒன்றாகத் தோற்றமளிக்கும். அதிர்ச்சியான சம்பவங்களை ஆரம்பத்தில் மனம் தாங்குவதற்கு இது உதவிசெய்யும். எனவே இவ்வாறான நேரங்களில் அவசரப்பட்டு, நடந்த சம்பவங்கள் பற்றி விபரிக்குமாறு அவரைக் கேட்காது விடலாம்.

அதிகரித்த செயற்பாட்டை கொண்டுள்ள நிலையில்

ஒரு இடத்தில் ஓய்வாக இருக்காமல், துடியாட்டமாக இருக்கும் நிலைமையாக இது இருக்கும். மற்றவர்களுக்கு உதவி செய்தலிலும் கொடுத்து உதவுவதிலும் ஒருவர் திருப்தியை அனுபவிக்கலாம். எனினும் அதிக துடியாட்டங்கள் சிலவேளைகளில் உண்மையான தேவைகளைவிட வேறு அலுவல்களில் ஈடுபடவும் வைக்கலாம்.

உணர்வு மரத்துப்போன நிலை, அதிகரித்த செயற்பாடுகள் என்பன அளவுக்கதிகமாக இருக்கின்ற போது, நெருக்கீட்டின் பாதிப்புகளில் இருந்து குணமடைவது

தாமதமாகலாம். எனவே பொருத்தமான வேளைகளில் இவை எல்லை மீறாது பார்த்துக்கொள்ளுதல் அவசியமானது.

யதார்த்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ளுதல்

படிப்படியாக உண்மை நிலைமை ஏற்றுக்கொள்ளப் பழக வேண்டும். நடந்த சம்பவங்களை நண்பர்கள், உறவினர்களுடன் கதைத்தல், சம்பவம் நடந்த இடங்களைப் போய்ப் பார்த்தல் போன்றன மனதை ஆசுவாசப்படுத்தி, உண்மை நிலை சம்பந்தமான ஒரு நிலைப்பாட்டிற்கு வருவதற்கு உதவி செய்யும்.

மீள நினைந்திடுதல்

நடந்த சம்பவங்களும், நெருக்கீடுகளும் ஒருவரது மனதைப் பாதிப்பதனால், அந்த சந்தர்ப்பங்களைப் பற்றி திரும்பத் திரும்பக் கதைப்பது, நினைப்பது, கனவு காணுவது என்பன ஏற்படலாம். சிறு பிள்ளைகள் இந்த சம்பவங்களை உருவகித்து விளையாடுவதனையும், சித்திரங்களாக வரைவதையும் காணக்கூடியதாக இருக்கும். மீளவும், மீளவும் இவற்றை நினைப்பதன் ஊடாக, வெளிப்படுத்துவதன் ஊடாக மெல்ல மெல்ல ஒருவரது மனம் பாதிப்பான சம்பவங்களை ஏற்றுக் கொள்ளத் தொடங்கும்.

ஆதரவான கழல்

இது மிகவும் முக்கியமானது. மற்றவர்களின் சரீர, மன ஆதரவுகளை ஏற்றுக் கொள்ளுதல் ஒருவருக்கு மன அமைதியைத் தரக்கூடியது. அவற்றை விலக்கத் தேவையில்லை. அவர்களைப் போலவே பாதிப்படைந்தவர்களுடன் அளவளாவதலும், அனுபவங்களைப் பகிர்ந்து கொள்ளுதலும் நன்மை பகிர்க்கும். இதன் மூலம் மனதின் பாரங்கள் குறைவதுடன் குழு ஆதரவும், நெருங்கிய உறவுகளும் ஏற்பட வாய்ப்புகள் உண்டு.

தனிமையும் ஓய்வும்

ஒருவர் தன்னுடய உணர்ச்சிகளைக் கையாண்டு அதிலிருந்து மீள்வதற்கு அவருக்குப் போதிய அளவு ஓய்வு தேவைப்படும். அதற்கு இடமளிப்பது முக்கியமானதாகும். மேலும், சிலவேளைகளில் சிலர் தேறுவதற்கு தனிமையான ஒரு கழலில் இருப்பது அல்லது மிக நெருக்கமான ஒருவருடன் இருப்பது உதவிபுரியலாம். இதை நாம் புரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

உசாத்துணை நூல்

அனர்த்த காலங்களில் நெருக்கீடுகளை எதிர்கொள்ளல் - ஜனவரி - 2005

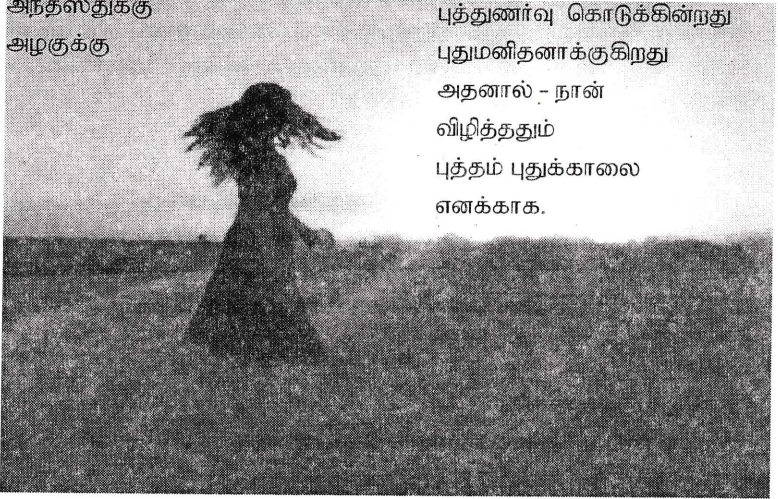
கவிச்சோலை

புத்தம் புது காலை எனக்காக

வனஜா நடராஜா

பிறருக்காகவல்ல மாறாக
எனக்காக வாழ
ஆசைப்படுகிறேன் - ஆனால்
இன்றுதான் என்வாழ்வு
எனக்கானது இல்லை
என்று உணரத் தொடங்கியுள்ளேன்.
படித்ததும் பழகியதும்
பண்பினில் வளர்ந்ததும்
எனக்காக அல்ல.

ஆனால் நான்
பணத்துக்கு
அந்தஸ்துக்கு
அழகுக்கு

அடிமையாகி
எல்லாம் எல்லாமாக
வாழ்வே மொத்தமும்
அழிவுற செய் தேன்?

உணவு கூட - என்
உடலுக்குத்தான்
உறக்கம் கூட - என்
உடலுக்குத்தான்
இவையனைத்தும்
என்னை உரமிட்டு
புடமிட்டு உறுதிப்படுத்தி
புத்துணர்வு கொடுக்கின்றது
புதுமனிதனாக்குகிறது
அதனால் - நான்
விழித்ததும்
புத்தம் புதுக்காலை
எனக்காக.

முன்னுரிமைப்படுத்தல்

போர் இழப்புக்களை
முன்னுரிமைப்படுத்தியதால்
உறவுகளை இழந்தோம்
உடலங்களை இழந்தோம்
உடைகளை இழந்தோம்
உணர்வுகளையும் இழந்தோம்

தற்போது எதை
முன்னுரிமைப்படுத்துவோம்?
இப்போது யாரை
முன்னுரிமைப்படுத்துவோம்?

பிச்சையெடுத்து பிச்சையாக
முத்திரையிட்டு தரப்படும் வீட்டையா?
இறப்பின்பின் கிடைக்கவுள்ள?
மோட்சத்துக்காரை
மத மத மத மாற்றத்தையா?
.....
எதை முன்னுரிமைப்படுத்துவது?

எமது வியர்வை மணமற்ற வீட்டைவிட
எம்மை பிரிக்கும் மதத்தைவிட
சுற்கும் எமது இரத்தம் மணக்கும்
தப்பிப்பிழைத்த பிள்ளைகளையே
நான்/ம் முன்னுரிமைப்படுத்துவேன்/வோம்

மனிதநேய மனுக்குல சமூக பிறப்பு
தமிழ் கதைக்கும் துப்பாக்கிகளும்
சிங்களம் கதைக்கும் துப்பாக்கிகளும்
மனம்மாறி
மனிதம் கதைக்கும்
எமது இதயங்களாகட்டும்.
அப்போது எம்மால்
மனுக்குல சமூகங்களாக
சவால்கள் மத்தியிலும்
பிறக்கக்கூடியதாக இருக்கும்

அருட்பணி செ.டே.ப.செல்வன்,
இயேசு சமூக அகம்,
மரக்காரம்பனை வீதி,
கணேசபுரம் மேற்கு,
வவுனியா.

மனிதம் உருவாக்க
மறுபடியும் காதலிப்போம் வா
முன்பெல்லாம்
மணிக்கணக்கில் என்னோடு
கதைத்துக்கொண்டிருந்த நீ
ஏன் இப்போது
கணனி, கண்ணீருடன் குடியிருப்போர்...
மத்தியில் நித்தமும் இருக்கிறாய்?
பணம், புதவி, புகழ்... தேடலா?
மனிதம், நிம்மதி... தேடலா?
என்னை விட்டு விலகி விடாதே,
நானும் உன்னோடு வருகிறேன்.
நாம் இப்போதும் காதலித்துக்கொண்டே
நன்மைகள் செய்வோம்
அப்போது தான் எம்பிள்ளைகளும்
சுற்றாலும் மனிதத்துடன் வாழும்
எனும் நம்பிக்கையுடன்
இணைந்தே வாழலாம்/சாகலாம்
இப்படிக்கு
உன் அன்பு மனைவி.

பயன்தரும் மரங்கள்

மரங்கள் சில காய்க்கின்றன.
கல்லடியும் சொல்லடியும் பெறுகின்றன.
ஆனாலும் பயன்பெற்றோரின் மணங்களில்
மட்டுமல்ல வாழும் வரலாற்றிலும்
நித்தமும் உயிர்க்கின்றன.

மரங்கள் சில காய்ப்பதில்லை.
 கல்லடியும் சொல்லடியும் பெறுகின்றன.
 குறிப்பிட்ட காலத்தின் பின் இருந்த
 இடத்தை விட்டு மட்டுமல்ல வாழும்
 வரலாற்றிலிருந்தே மறைந்து விடுகின்றன.

மரங்கள் சில காலத்துக்கேற்ப
 காய்கின்றன/ காய்க்காமலிருக்கவும்
 முயற்சிக்கின்றன.
 இதனால் இவை பயனற்றவை என
 நினைத்துவிட வேண்டாம்.
 அருகில் சென்று
 அவை பாடும் மௌன கீதங்களை
 இப்போது கேளுங்கள்.
 நாளை அவற்றின் பழங்களை நீங்கள்
 பிரசவிப்பீர்கள்.
 தூரத்திலிருந்தாவது
 அவற்றின் ஏக்கமிடு கொட்டாவினை
 அவதானியுங்கள்.
 நாளை உங்கள் இதயம்
 'மனிதம் வாழட்டும்'
 என பெருங்குரல் எழுப்பும்
 ஒலியூட்டியாகிவிடும்.
 அவற்றின் மௌனத்தின் விம்மலில்
 புது உயிர்பிறக்கும்
 புது உலகம் மலரும்
 மனிதம் பூத்துக்குலூங்கும்
 நிச்சயம்
 வரலாறுக்கு ஒரு வரலாறு
 பரிநாமமடையும்
 இடம், காலம் கடந்து
 மனித நேயத்துடன்.

அறிவு பெண்பது மனதை முதன்ப்படுத்த வேண்டும்!

இ.ஜெயபாலன்
தொட்டிலடி
சங்கானை

இயற்கையுருவாக்கிய இயந்திர வாழ்வியலில்
வாழ்வுச் சக்கரம் சுழன்றிட
உயிரிண பரிணாமத்தில் உறுதுணையாது
புலன்கள் - வளர்ச்சிப்படியாய் வந்தது
மனம் - ஐந்து புலன்களின் அறிவைத்
தாண்டி ஆறாவது அறிவாய் மனிதர்கட்கு!

மனமே முதன்மையானது - அறிவியல்
ஆராட்சி கண்டுபிடிப்புக்கள் கடவுள்
கோட்பாடு - இன்றைய வரைக்கும்
அனைத்து அறிவியல் வளர்ச்சிக்கும்!

அறிவுபெண்பது அறியாமையிலிருந்து
பிறந்தாலும் - அறியாதவை மட்டுமே
அறியாமைகளுமல்ல தவிர பிழையாய்
அறிந்து ஆழ்மனதில் பதித்து - இயந்திரமாய்
இயங்குவது கூட அறியாமையே!

ஒப்பு நோக்குகையில் விலங்கின்
வாழ்வியல் மேன்மையாது அவை
இயற்கை வகுத்த வழியில் இயங்குவதால்
அறிவுபெண்பது மனதை முதன்மைப்
படுத்த வேண்டும், மனதினால்
அடையும் துயர்களே வேதனையானது
அறியாதவைகளை காட்டிலும் அறிவுக்கு!

6௯௩!

வனஜா நடராஜா

மனிதா!

உன் மனதிலே சாய்வா

இப்பொழுதே

நேர்படுத்திக் கொள்

மனதின் சாய்வு

வாழ்வை குருரம் நிறைந்ததாக---

எண்ணங்களை ஆரோக்கிய மற்றதாக---

நினைவுகளின் குமைச்சலாக---

மனதின் கனவு நிலையாக---

உள விளையாடலாக---

ஆக்கி விடும்

மனிதா!

உன் மனதிலே சாய்வா?

சாய்வுகளை ஊன்றிக் கவனி

மனதால்

மனச் சாய்வாகவே பார்

நேர்படுத்திக் கொள்

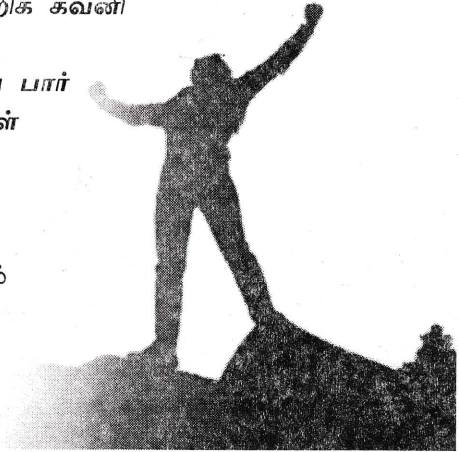
இல்லா விடில்

உன் ஆத்மா

நோய் வாய்ப்படும்

வாழ்க்கை பயணம்

திசை மாறும்.

சிறுவர் பாலியல் துன்பிரயோகமும் பாலியல் கல்வியும்

டீ. கஜேந்திரன் - ஆற்றுப்படுத்துனர்
“Diploma in Counselling Psychology”

(Affiliated to National University of IRELAND, GALWAY)

சிறுவர் பாலியல் துன்பிரயோகம் என்றால்

தாயின் கருவறையில் உருவாகிய தொடக்கம் 18 வயதிற்கு உட்பட்ட அனைத்து மனிதப் பிறவிகளும் சிறுவர்களாவர். இத்தகைய ஆண் பெண் இருபாலான சிறுவர்களும் பாலியல் ரீதியாகப் பிறரால் வார்த்தை மூலமாகவோ அல்லது உணர்வுபூர்வமாகவோ அல்லது உடலின் பாலியல் உறுப்புக்களைத் தொடுவதன் மூலமாகவோ அல்லது காட்சிப்படுத்தல் மூலமாகவோ சிறுவர்களின் சம்மதத்துடனோ அன்றோல் சம்மதம் இன்றியோ மேற்கொள்ளப்படும் தூண்டுதல்கள் அல்லது உடலுறவு கொள்ளும் செயற்பாடுகள் யாவும் சிறுவர் பாலியல் துன்பிரயோகத்துள் அடங்கும்.

அதாவது நேரடியாகவோ அல்லது மறைமுகமாகவோ தீங்கு விளைவிக்கின்ற செயற்பாடுகள் யாவும் வயது வரும் பருவத்தில் பருவ வளர்ச்சிக்கும், மேம்பாட்டிற்கும், பாதுகாப்பிற்கும் பாதிப்பு ஏற்படும் வகையில் தனியாட்களாலோ/ நிறுவனங்களாலோ பாலியல் ரீதியாக மேற்கொள்ளப்பட்ட அல்லது மேற்கொள்ளப்படுகின்ற யாவும் சிறுவர் துன்பிரயோகமாகும்.

இதன் தாக்கம் நான்கு வகைப்படும்.

- பாலியல் வல்லுறவு
- சிறுவயதுக் கர்ப்பம்
- விருப்பத்துடனான பாலியல் உறவு
- பாலியல் துன்புறுத்தல்

பாலியல் துன்பிரயோகத்தால் ஏற்படும் பாதிப்புக்கள் சில

பாடசாலைச் செயற்பாடுகள் —

உறவு முறைகள் —

சமூகம் பற்றிய புலக்காட்சி —

சுய மதிப்பு —

நம்பிக்கைகள் —

அறிக்கைச் சிதைவுகள்

துன்பம் தரும் உணர்ச்சிகள்

நடத்தையில் மாற்றங்கள்

எதிர்காலத்தின் மீது அழுத்தம்

நம்பிக்கைகள்

சிறுவர்கள் உடல், உள, பாலியல் ரீதியாகத் துன்பிரயோகத்திற்கு அல்லது பிரச்சினைக்கு உட்படுத்தப்படுகின்றபோது ஆளுமை வளர்ச்சியில் பாதிப்பு ஏற்படுவதோடு நடத்தைக் கோலங்களும் மாற்றமடையும் மேலும் உணர்வுகள், உறவுகளில் சிதைவுகள் ஏற்படலாம். இதனால் கல்விச் செயற்பாட்டில் ஆர்வம் குறையும் தனித்துவமான திறமைகள் இழக்கப்படும், வன்முறைச் சம்பவங்களில் ஈடுபடல்,

தற்கொலைமுயற்சிகள் அதிகரித்தல், குடும்ப, சமூகங்கள் சீர்குலைதல் போன்றன நடைபெறுகின்றன. இவற்றுக்கான காரணங்களாக நாகரீக மாற்றம், பிள்ளைகள் மீது பெற்றோர்களின் அக்கறையின்மை, குடும்பப்பிரிவுகள், சரியான வழிகாட்டல்களின்மை, திரைப்படங்கள், கல்வியில் அக்கறையின்மை என்பனவாகும். நாம் சிறுவர்களின் உரிமைகள், தேவைகள், விருப்பங்கள், அவர்களின் நடத்தைகள் பற்றி தெளிவுபடுத்த வேண்டியதுடன் பிரதானமாக கட்டாய கல்வியை சகலரும் கற்பதற்கான நடவடிக்கையினை மேற்கொள்வதன் மூலம் சிறுவர் துஷ்பிரயோகங்களை குறைக்கலாம்.

எமது மாவட்டத்தில் துஷ்பிரயோகங்கள் அதிகரித்துக்கொண்டே போகிறது. இவற்றினை தடுப்பதற்கான நடவடிக்கைகள் போதுமானவையாக இல்லையென்றே கூறலாம். வெளிவருகின்ற சம்பவங்கள், குறைவாக இருந்தாலும் பல சம்பவங்கள் தொடர்ச்சியாக நடைபெற்றுக்கொண்டே இருக்கிறது.

பெற்றோர்களுக்கு மிகவும் சவாலான பிள்ளைகளின் வளரிளம் பருவமாகும். இப்பருவத்தில் பிள்ளைகளின் நன்மை, தீமைகளை பகிர்த்து கொள்ள வேண்டியது மிகவும் முக்கியமானதாகும். இதில் பாலியல் கல்வி பற்றிய அறிவினை கூறவேண்டியது பெற்றோர்களின் கடமையாகும். பாலியல் கல்வி தனிப்பட்ட அந்தரங்க விஷயம் பொது இடத்தில் பேசக்கூடாது எனப் பலர் நினைக்கின்றனர். ஆனால் அது தவறு. எயிட்ஸ் தடுப்பு பற்றிய விழிப்புணர்வுகளில் பாலியல் கல்வி வெளிப்படையாக பேசப்படுகிறது. தேவை, அவசியங்களின் பொருட்டு இதனைக் கதைப்பது தப்பில்லை.

பாலியல் பற்றிய கதைகளை குழந்தைகள் முன் பேசுவதை தவிர்க்க வேண்டும். பாலியல் பற்றிய கேள்விகளை சிறுவர்கள் கேட்கும்போது அவர்களுடைய மனநலம் மற்றும் வாழ்க்கையில் ஒத்துப் போகக் கூடியவாறு பாலியல் பற்றிய வினாக்களை வெளிப்படையாக பேசுவது அவசியம். சிறுவர்கள் கேட்கும் கேள்விகளுக்கு நேரடியாக

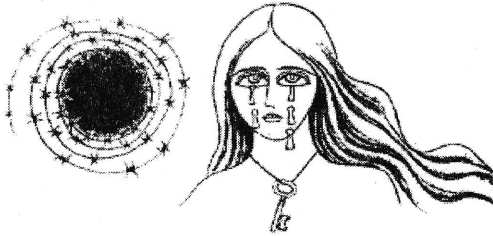
ஒளிவு மறைவில்லாமல் கூறுதல் வேண்டும். இல்லையேல் ஏதோ இரகசியத்தை மறைப்பதாக நினைப்பார்கள். எவ்வாறு இருந்தாலும் இவர்கள் வளரும்போது இதைப்பற்றி அறியுத்தான்போகிறார்கள் எனவே பெற்றோர்கள் ஆகிய நீங்கள் சொல்லுவதே மிக நல்லதாகும்.. பாலியலின் அனைத்து விஷயங்களையும் விளக்கத் தேவையில்லை அவர்களுடைய ஆர்வத்துக்கு ஏற்றவாறு பதிலை மட்டும் சொன்னால் போதும். அவர்களை மேலும் குழப்ப வேண்டாம்.

சம்பவம் (Case Study) :-

தாய் ஒருவர் கூறுகிறார் தன் மகன் (வயது 10) பாலுறுப்புக்கள் பற்றி அடிக்கடி கேள்வி கேட்கிறான். மற்றும் தாய், தகப்பனின் உடலமைப்பின் வேறுபாடுகள் பற்றியும் கேட்கிறான். இவ்வாறு கேட்க கூடாது என்று கூறி வேறு கதைகளை கூறினாலும் கேட்கிறான் இல்லை. என்ன பதில் கூறுவது என்று தெரியாமல் இருக்கிறதா...?

குழந்தைகள் தமது உடல் அம்சங்களைப் பற்றி கேட்க கூச்சப்படமாட்டார்கள். மறைக்கப்பட்ட பாலுறுப்புக்கள் பற்றி ஆராயும் ஆர்வம் இயற்கையாகவே இருக்கும். மகனின் கேள்விக்கு கூச்சப்படாமல் ஆண், பெண் உடலமைப்புக்கள் பற்றி அவனுக்கு வெட்கம், குற்றமனப்பான்மை ஏற்படுத்தாமல் உடலின் பாகங்களின் படங்களை காட்டி வேறுபாடுகளை கூறவேண்டும். உதாரணமாக செல்லப்பிராணிகளின் காட்டி விளங்கப்படுத்தலாம். மேலும் உடலின் சில பாகங்கள் மறைக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும் என்பதனை அன்பாகவும், மென்மையாகவும் விளக்கிக் கூறுவதுடன் சில உறுப்புக்களை தொடுவது சரியில்லை என்பதனையும் கூறவேண்டும். பெற்றோர்கள் ஆகிய நீங்கள் சரியான பதிலை கூறினால் தான் குழந்தைகள் உங்களை நம்புவார்கள். நம்பிக்கை ஏற்படுவதன் காரணமாக எதிர்காலத்தில் தனக்கு ஏற்படுகின்ற பாலியல் ரீதியான சந்தேகங்களை உங்களை அணுகி தெளிவு பெறுவார்கள். சில சந்தர்ப்பங்களில் ஒரே கேள்வியை பல தடவைகள் கேட்பார்கள். இதனால் பாலியல் பற்றி அதிக கவனம் செலுத்துகிறார்கள் என பெற்றோர்கள் நினைக்கக் கூடும். ஆனால் அவர்கள் முன்னைய பதிலை மறந்து விடுவதே இதற்கு காரணமாகும்.

வளரிளம் பருவத்திலுள்ள பிள்ளைகளுக்கு பாலியல் பற்றிய சரியான தகவல்களை வழங்க வேண்டும். பெண் பிள்ளைகளுக்கு மாதவிலக்கு துவங்குவதற்கு முன்பே மாத விலக்கினை பற்றி கூறவேண்டும். அதேபோல ஆண் பிள்ளைகளுக்கு இரவுக்கணவுகள் பற்றியும் விந்து சுரப்பது, விந்து வெளியேறு

வது பற்றியும் விளங்கப்படுத்த வேண்டும். பெற்றோர்கள் இது பற்றியும் கூறாதவிடத்து பிள்ளைகள் தம் நம்பிக்கைக்குரியவர்களிடம் கேட்டுத் தெரிந்து கொள்வார்கள். இதன் போது தேவையற்ற விபரீதங்கள் ஏற்பட வாய்ப்புக்கள் அதிகமாகும். எனவே பெற்றோர்களாகிய நீங்கள் கூறுவதே ஆரோக்கியமானதாகும். இது பற்றி பிள்ளைகள் பேச வேண்டியதன் முக்கியத்துவத்தினை அவர்களுக்கு உணர்த்த வேண்டும். சுய இன்பம் என்பது பாலியல் உணர்ச்சியின் அழுத்தத்திலிருந்து விடுபடவும் பாலியல் உணர்ச்சிகளை உணரவும் இயற்கையான தீங்கற்ற வழி என்பதனை பிள்ளைகளுக்கு பெற்றோர்கள் தெரியப்படுத்த வேண்டும். பிள்ளைகள் கேட்கும் நேரடியான மற்றும் மறைமுகமான கேள்விகளுக்கு பதிலளித்து பால், பால்நிலை ஆரோக்கியம் பற்றிய சரியான தகவல்களை வழங்க வேண்டியது பெற்றோர்களின் கடமையாகும். பாலியல் கல்வியினை தெளிவுபடுத்துவதன் மூலம் பாலியல் துஷ்பிரயோகங்களில் இருந்து சிறுவர்களை காப்பாற்றலாம். சிறுவர்களின் வளமான வாழ்விற்கு - உரிய முறையில் பாலியல் கல்வி வழங்கி ஆரோக்கியமான சந்ததியை உருவாக்குவோம்.

நன்றி

‘நான்’ உளவியல் சஞ்சிகைக்கு பல ஆக்கங்களைப் படைத்து அனுப்பிக் கொண்டிருக்கும் எழுத்தாளர்களுக்கு எங்களுடைய நன்றியையும் அன்பையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம். மேலும் உங்கள் முயற்சி மென்மேலும் வளர வாழ்த்துகின்றோம். இனிவரும் காலங்களிலும் உங்களுடைய ஆக்கங்களை உரிய காலத்தில் எங்களுக்கு அனுப்பி வைக்கும்படி ‘நான்’ உங்களிடம் வேண்டி நிற்கின்றேன்

சுயநலம்

நான் என்ற மமதை இயல்பிலேயே பிழையானது. நான் என்ற எண்ணத்தினால் உண்மை மறைக்கப்படுகின்றது. இவ்வண்ணம் எப்போதுமே உண்மைக்கு எதிரானது. நான் என்ற எண்ணத்தால் வரும் அனுபவங்கள் எப்போதும் துன்பம் விளைவிப்பவையாக அமையும். நான் என்ற எண்ணம் எப்போது சுயநலமாக மாறுகின்றதோ அப்போது நான் என் வாழ்க்கையின் அனைத்து நிலைகளையும் இழந்து விடுகின்றேன்.

எப்போது நம்முடைய சுயநலபாத்திரம் உடைந்து, நம்முடைய பிள்ளைகளும், கள்ளத்தனங்களும் சிந்திச்சிதறுகின்றனவோ, அப்போது தான் உண்மை வெளிப்பட்டு உணரப்படும். ஆனாலும் சில சுயநலவாதிகள் அதை உணர்ந்தும் உணராதவர் போல் காட்டிக் கொண்டு தொடர்ந்தும் சுயநல வேட்கையோடே வாழ்வார்.

சுயநலம் எப்போதும் தன்னை பெருமைப்படுத்திக் கொள்ளும், இதனால் சுயநலத்தோடு செயற்படுவோர் அன்பை அறியமாட்டார். அன்பை அவர்களிடமிருந்து எதிர்பார்க்கவும் முடியாது. சுயநலத்திற்கும் அன்பிற்கும் இடையில் பெரியதொரு இடைவெளி உண்டு. அன்பு இருந்தால் தானே சமாதானம் மலரும். அன்பை அறியாத சுயநலத்தால் எவ்வாறு சமாதானத்தை உருவாக்க முடியும்? அல்லது சமாதானத்தை விரும்ப முடியும்? எப்போதும் அமைதியை குழப்புவதே அதன் நோக்கம். அழிந்து போகும் சமாதானத்திற்கும் அருவருப்பான செயல்களுக்கும் துணைபோகும் சுயநலத்தால் எவ்வாறு முக்தியை அல்லது முதிர்ச்சியை அடைய முடியும்? எப்போதும் சிறுபிள்ளைத் தனமாகவே நடந்து கொள்ளும் சுயநலம்.

நான் என்பது ஒரு வகை இருள் அந்த இருள் எப்போதும் வேதனை தருவதாகவே இருக்கும். நான் என்ற சுயநல எண்ணம் உடையவர்கள் தாம் செய்யும் பிழைகளை சரி என்றும் உண்மை என்றும் வாதிடுவர். எப்போதும் அவர்கள் இன்பம் தேடுபவர்களாகவே இருப்பார். அவர்களால் துன்பத்தை சகித்துக் கொள்ள முடியாது. தமக்கு ஏற்படுகின்ற துன்பத்தையும் அவமானத்தையும் போக்க எத்தீச் செயலையும் செய்யத் துணிவர்.

வேதனை எப்போதும் சுயநலத்திற்கு எதிரி. துன்பத்தை, வேதனையை பொறுமையோடு ஏற்றுக் கொள்வது சுயநலக்காரருக்கு முடியாத காரியம். நன்மை தீமையை அறியும் எண்ணம் அவர்களுக்கு இல்லை. அத்தோடு அவர்களுக்கு யாவும் செய்வது பெரிய காரியம் இல்லை. நன்மை செய்வதில் அவர்களுக்கு ஆர்வம்

இருக்காது அதைக் கண்டு தூர விலகிக் கொள்வார்கள். அவர்கள் இன்பத்தை தேடிச் செல்லும்போது வேதனையை சந்தித்தல் மற்றவர்களை மாட்டி விட்டு தாங்கள் தப்பித்துக் கொள்வார்கள்.

சுயநலம் படைத்தவர்கள் எப்போதும் தமக்கென்றே வாழ்பவர்கள். மற்றவர்களுடைய நலன்களில் அவர்களுக்கு அக்கறை இல்லை. நல்ல செயல்களை பற்றி சிந்திக்கமாட்டார்கள், அதைப்பற்றி அவர்கள் கவலையடையவும் மாட்டார்கள். இத்தகையவர்கள் தம்மைப்பற்றி மற்றவர்கள் அறிவதை விரும்பமாட்டார்கள் மாறாக மற்றவர்களைப்பற்றி அவர்களுடைய குறைபாடுகளைப்பற்றி அறிய தம் உயிரையும் கொடுப்பர். சுயநலக்காரரின் மற்றுமொரு துர்குணம் என்னவென்றால் “எப்போது மற்றவர்களை வீழ்த்தி தாம் முன்னுக்கு வரலாம் என்று சந்தர்ப்பம் தேடிக் கொண்டிருப்பார்கள். இவர்கள் மற்றவரை பணயம் வைத்து தம்முடைய காரியங்களை நகர்த்திச் செல்வதில் வல்லவர்கள்.

மனக்கட்டுப்பாடு என்பது சுயநலக்காரருக்கு கிடையாது. எப்போதும் எதையாவது குறுக்கு வழியில் பெற்றுக் கொள்ளும் பொருட்டு அலைந்து திரிவார்கள். “ஆசை” என்பது அவர்களின் விருதுவாக்கு பேராசைதான் அவர்களின் சொத்து. ஆனால் அவர்கள் எப்போதும் அழிவுப் பாதையில் நடக்கின்றார்கள் என்பதை அறிவதில்லை. பொறுமையில்லா மனிதர்கள் இவர்கள் எதையும் பொறுமையுடன் செய்ய மாட்டார்கள். எல்லோருக்கும் முன் தான் செய்து முடிக்க வேண்டும் என்ற அவாவினால் எதையும் முழுமையாக செய்யும் திறன் இவர்களுக்கு இல்லை. எப்போதும் மனதுக்குள் ஒன்று வைத்து வெளியில் ஒன்று பேசும் வஞ்சகப் போக்குடையவர்கள் இவர்கள். அதனால் இவர்களை நம்பினால் படுகுழியில் வீழ்வது திண்ணம்.

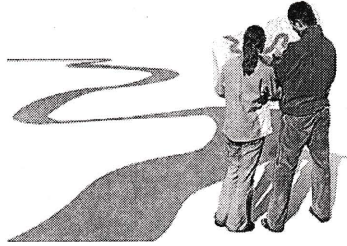
சுயநலக்குணம் உடையவர்கள் சிந்தித்து செயல்படுவது இல்லை. அவர்களுடைய குறுகிய சிந்தனையால் மற்றவர்களின் நலன்களில் அக்கறை கொள்வதில்லை. இதனால் அவர்கள் எப்போதும் குறுகிய வழியில் முன்னேற முற்படுவார்கள். சுய நலக்காரர்கள் தாமும் ஒரு காரியத்தை சரிவர செய்ய மாட்டார்கள், மற்றவர்களும் அக்காரியத்தை சரிவரச் செய்ய விடமாட்டார்கள். ஏனெனில் தனக்கு மட்டும் நற்பெயர் வருவித்துக் கொண்டு மற்றவர்களுக்கு அவப்பெயர் வருவிப்பதே அர்களின் நோக்கம். ஆனால் அவர்கள் தாம் வெட்டிய குழியில் தாமே விழப் போவதை அறிவதில்லை. சுயநலம் கொண்டவர்கள் பொது நலத்தில் அக்கறை உள்ளவர்கள் போல் காட்டிக் கொள்வார்கள் ஆனால் தன்நலம் பேணவே அவர்கள் அப்படிச் செய்வார்கள்.

சுயநலம் என்பது எந்தவொரு நிலையிலும் வரலாம் எந்தவொரு சூழ்நிலை வரலாம். எவ்வொருவன் தனக்கென வாழ முற்படுகின்றானோ அவன் சுயநலக்காரன். சுயநலப் போக்கை மறப்போம், பிறர்நலம் காக்க விரைவோம்.

உங்கள் குறிக்கோளை நீங்களே அடையலாம் கண்டு கொண்டீர்களா?

சி. சுதர்சன்

இந்த கட்டுரையின் தலைப்பினை பார்த்ததுமே நீங்கள் சிந்திக்கலாம் எந்தவொரு மனிதனும் தனது வாழ்க்கையில் தனக்கென குறிக்கோளினை அமைக்காது, தனது வாழ்வினை சிறப்பானதாக அமைத்துக் கொள்ள முடியுமா? என்று. பாடசாலை செல்லும் ஆரம்ப வகுப்பு மாணவர்களை அணுகி, எதிர்காலத்தில் நீங்கள் என்னவாக வர விரும்புகின்றீர்கள் அல்லது உங்களுடைய குறிக்கோள் என்ன என்று வினாவினை கேட்டால், நான் ஒரு வைத்தியனாகவோ அல்லது பொறியியலாளராகவோ

அல்லது சட்டத்தரணியாகவோ வரவேண்டும் என்று பதில் கூறுவார்கள். ஆனால் கால ஓட்டத்தில் தமது குறிக்கோளில் விரும்பு அற்றவர்களாக வேறு ஓர் குறிக்கோளினை புதிதாக ஏற்படுத்துகின்ற அமைதி அமைதி வாழ்க்கையில் அடைய முயற்சிப்பார்கள். இன்னும் சிலர் வாழ்க்கையில் காணுகின்ற யாவற்றையுமே குறிக்கோளாக கொண்டு அடிக்கடி தமது குறிக்கோளை மாற்றிக்கொண்டு தம்மைத் தாமே ஏமாற்றிக் கொண்டிருப்பார்கள். இன்னும் சிலர் குறிக்கோளா! அப்படி என்றால் என்ன? இந்த உலகத்தில் பிறந்தோமா, சொத்தை நன்றாக அனுபவித்தோமா இறந்தோமா என்று இருப்பார்கள். குறிக்கோள் இல்லாத வாழ்க்கை குறியில்லாமல் எறிந்த அம்புபோல வீணாகும். எனவே மனிதனாகப் பிறந்த ஒவ்வொருவரும் தங்களுடைய வாழ்க்கையில் ஒரு உறுதியான குறிக்கோளை அமைத்துக் கொள்ள வேண்டியது அவசியம். கப்பல் செலுத்தும் மாலுமிக்குத் திசை காட்டும் கருவி இல்லாவிட்டால் மாலுமிக்கு எங்கு போகிறோம் என்பது தெரியாது அதைப்போல குறிக்கோள் இல்லாமல் வாழும்போது வாழ்க்கையே அரித்தமற்றதாகத் தோன்றும்.

குறிக்கோள் எதுவாக வேண்டுமானாலும் இருக்கலாம். ஒருவர் தன் மகனை நன்றாகப் படிக்க வைக்க வேண்டும் என்பதை குறிக்கோளாகக் கொள்ளலாம். மற்றவர் தன் மகளின் திருமணத்திற்குப் பணம் சேர்க்கலாம். இன்னொருவருக்கு சொந்தமாக ஒரு வீடு கட்ட வேண்டும் என்பது குறிக்கோளாக இருக்கலாம். குறிக்கோள் எதுவாக

இருந்தாலும், முழு மனத்துடன் உழைத்து, அதை நிறைவேற்றும்போது வாழ்க்கையில் ஒரு பிடிப்பு, மனதிற்கு ஒரு நிறைவும் ஏற்படுகின்றது. அதற்காக மற்றவர்களுக்கு தீங்கு விளைவிக்கும் செயல்களை குறிக்கோளாகக் கொள்ளக் கூடாது. எமது வாழ்க்கையில் ஒரு குறிக்கோளை எடுத்துக் கொண்டால் மட்டும் போதாது, அதை அடைவதற்கு நாம் நமது நேரத்தையும், உழைப்பையும் திட்டமிட்டுச் செயற்படுத்த வேண்டியது அவசியம். இந்த குறிக்கோளை அடைவதற்கு நாம் செய்ய வேண்டிய சிறு சிறு செயல்களை வரிசையாக எழுதி ஒவ்வொன்றுக்கும் கால வரையறையிட்டுச் செய்ய வேண்டியது அவசியம். ஒவ்வொரு நாள் முடிவிலும் எம்மை நாம் ஆராய்ந்து எனது குறிக்கோளை அடைய நான் எப்படி செயற்பட்டுள்ளேன் என்பதையும் திட்டமிட வேண்டும். இவ்வாறு செய்யும் பொழுது ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் மன நிறைவு ஏற்படும். அது அடுத்த நாள் செயலைச் செய்வதற்கு புதுத்தெம்பையும், உற்சாகத்தையும் கொடுக்கிறது.

குறிக்கோளினை இரண்டு வகையாக பிரித்து நோக்கலாம்.

1. எதிர்கால வாழ்க்கை போன்ற தொலைநோக்குப் பார்வை கொண்ட குறிக்கோள்.
2. குறிப்பிட்ட திட்டத்தை செய்து முடிப்பது என்பது போன்ற குறுகிய கால குறிக்கோள்.

ஒரு சிலர் தாங்கள் விரும்பும் செயல்களைச் செய்யாமல் தள்ளி போட்டுக் கொண்டேயிருப்பார்கள். தாங்கள் எடுத்திருக்கும் குறிக்கோள் மிகச் சிறந்ததா? என்று அலசிப் பார்த்து ஒன்றுமே செய்யாமல் நாட்களைக் கடத்துவார்கள்.

ஏன் வாழ்க்கையில் குறிக்கோள் அவசியம்?

எமது அன்றாட வாழ்க்கையில் குறிக்கோளை நோக்கி செயலாற்றிக் கொண்டிருக்கும் பொழுது ஏற்படும் இன்பம் தான் தொடர்ந்து செயலாற்றுவதன் பயன் எனலாம். குறிக்கோளை அடையும்போது மகிழ்ச்சி மட்டுமல்ல, அதை செயல்படுத்தும்போது நாம் படிக்கின்ற பாடங்கள், வாழ்க்கையில் ஏற்படுகின்ற துன்ப, துயர, மகிழ்ச்சி நிறைந்த அனுபவங்கள் நமக்கு இரட்டை இலாபத்தை உண்டாக்குகிறது. அதாவது வாழ்க்கையின் வளர்ச்சி என்பது எமது குறிக்கோளை நன்குணர்ந்து அதை தொடர்ந்து செயலாற்றுவதால் தான் கிடைக்கின்றது. குறிக்கோளை அடைய இன்னொரு காரணமும் உண்டு. எதை நினைக்கிறோமோ அதையே அடைவோம் என்பது ஏற்கனவே நாம் அறிந்த ஒன்று. குறிக்கோள்கள் நம் சிந்தனையில் இருப்பதால், செயல்படவும் கொள்கிறது. குறிக்கோள் சிந்தனையில் இல்லை என்று வைத்துக் கொள்வோம். செயற்பாடு எவ்வாறு நடக்கும். நம் மனம் எதை அதிகமாக நினைக்கிறதோ அதையே அதிகமாக வெளிப்படுத்திக் கொண்டிருக்கும்.

குறிக்கோளை அடைய எவை தடை?

எமது வாழ்க்கையிலே இயலாமை பற்றி நமக்கு எண்ணம் வரும் போது வீரர்களின் வரலாற்றை நினைப்பது நன்று. உதாரணமாக நெப்போலியன் உருவத்தில் குட்டையாக இருந்தாலும் மிகப் பெரிய ஐரோப்பிய இராணுவத் திற்கு தலைமை தாங்கினார். ஹேலன் கெலர் கண் தெரியாத பெண்மணியாக இருந்த போதி

லும் கண் தெரியாதவர்களுக்கு படிக்கும் முறையை ஏற்படுத்தினார். டெமஸ்தனீஸ் என்றும் திக்குவாயர். ஆனால் அவரது விடாமுயற்சி, பயிற்சி காரணமாக அவர் புகழ் மிக்க கிரேக்க பேச்சாளர் ஆனார். ஆபிரகாம் லிங்கன் தனது 22வயது முதல் அமெரிக்க ஜனாதிபதியாகும் வரை, அதாவது 52வயது வரை பல தோல்விகளைச் சந்தித்தார். தோமஸ் அல்வா எடிசன் பள்ளிக்கூடத்தை விட்டு விரட்டப்பட்டார் ஆனால் இன்று உலகே வியக்குமளவுக்கு ஒரு பெயர்பெற்ற விஞ்ஞானியானார். இவ்வாறு நாம் பட்டியல்களை நீட்டிக் கொண்டே போகலாம். ஆகவே எங்கு தொடங்குகின்றீர்கள் என்பது முக்கியமல்ல எங்கு முடிகிறீர்கள் என்பது தான் முக்கியம். நம்மை முயற்சியிலிருந்து முடக்கும் செயல்கள் அனைத்தும் எமக்கு அருளாகவே அமையும். எனவே அதனை ஓர் படிக்கல்லாக கொண்டு எமது வாழ்வினை நலமாக்குவோம்.

சாதனையுணர்வுடையோரின் தனிப்பண்புகள்

1. இயலாமைகளில் இழிவு படாமல் எடுத்துக் கொண்ட காரியத்தை விடாமல் செய்தல் கருமத்திலே கண்ணாயிருத்தல்
2. இயலாமைகளை ஏற்றுக்கொள்ளுதல்.
3. விடாப்பிடியான முயற்சி
4. ஆசிரியர்களின் உற்சாகம், வழிகாட்டுதல்
5. என்னால் முடியும் என்ற நம்பிக்கை
6. இலட்சிய வெறி
7. படிப்பில் விரைக்கியம்
8. கடின உழைப்பு
9. மனோதிடம்
10. எந்தச் சூழ்நிலையையும் ஏற்றுக் கொள்ளுதல்
11. தன்னம்பிக்கை

12. ஆதார எண்ணம்-அடிப்படையில் முடியும் என்ற எண்ணம்
13. எண்ணங்களை ஒரு முகப்படுத்தல் (கட்டுப்பாட்டுக்குள் வைத்தல்)
14. சாதாரண காரியங்களை அசாதாரண முறையில் செய்தல்
15. எதையும் செய்யமுடியும் என்ற தைரியம். அதை இன்றே, நன்றே செய்ய வேண்டும் என்ற எண்ணம்.
16. சிறு தோல்விகளே பெருவெற்றிக்கு படிக்கட்டுகள். தோல்வியைக் கண்டும் துவளாத நிலை.
17. தனித்து செயல்பட வேண்டிய தைரியம்
18. இளம் வயதிலிருந்தே மேற்கொண்ட காரியத்தில் தனிக்கவனம்.
19. பெற்றோரின் உணக்கம்
20. தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட துறையில் ஆர்வம்.

குறிக்கோளை அடைய எதிர்வரும் தடைகள்

1. சோம்பல்	2. தாழ்வு மனப்பான்மை	3. பயம்	4. ஏழ்மை
5. குடும்பச் சூழல்	6. பொறாமை	7. கோபம்	8. சாதி
9. மதம்	10. அந்நிய மொழி		

என்ன அன்பர்களே உங்கள் குறிக்கோளை அடையாளம் கண்டு கொண்டீர்களா? இக்குறிக்கோளை அடைய பல துன்பங்களையும், துயரங்களையும் நீங்கள் தாங்க வேண்டி வந்தாலும் அது இறுதியில் மகிழ்ச்சியாக மாறும் இனி உங்கள் வாழ்க்கை உங்களிடமே அதனை பயனுள்ளதாக மாற்றி உங்கள் குறிக்கோளினை அடைந்து கொள்ளுங்கள்.

உசாத்துணை நூல்கள்

1. முன்னேற உதவும் திறமைகள் சத்தீஸ் - வீர.பாலன்
2. வாழ்க்கையை அமைக்கும் எண்ணங்கள் - டாக்டர் எம்.எஸ் உதயமூர்த்தி
3. வெற்றி பெறச் சிந்தியுங்கள் Dr. வால்டர் டோயல் ஸ்டேபிள்

நான் உங்களுக்கு...

ஏஜென்சியூட

- நான் வளராத நாட்களெல்லாம் நான் வாழாத நாட்களே.
- ஒருவரின் பகிர்தலில்தான் மற்றவரின் வாழ்வு பிறக்கிறது.
- அன்புக்கு மனிதர்களை புனிதர்களாக்கும் ஆற்றல் உண்டு.
- துன்பங்களின் நடுவிலும் வாழ்க்கையின் அர்த்தத்தைத் தேடுபவன் மனிதன். அதை கண்டுபிடிப்பவன் ஞானி.
- நம்மைக் காக்கும் வல்லமை நமது சொற்களைவிட நமது செயல்களுக்கு அதிகம் உண்டு.
- நீதிக்கு நாம் கண்ணால் காண முடியாததைக் காணும் ஞானம் உண்டு.
- பிறக்கும்போது அழுகின்ற மனிதன் இறக்கும்போது அழுகின்றான் என்றால், இறக்கும்போதும் அவன் குழந்தையாகவே இறக்கின்றான் என்பது பொருள்.
- இலட்சியவாதிகள் தங்கள் இறப்பால் மக்களின் இதயங்களில் பிறக்கிறார்கள்.
- அழகு எங்கே இருக்கிறது? அழகு அன்புக்குள் இருக்கிறது.
- எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக எந்த ஒரு மனிதனும், நாளொரு மனிதன் என்று அழைக்கப்படவே விரும்புகிறான்.
- கனவில் கூட மற்றவர்க்கு உரியதை நாம் எடுக்கவோ, எடுத்து மற்றவர்களுக்குக் கொடுக்கவோ நினைக்கக் கூடாது.
- கீழ்ப்படிதலே அன்பின் ஆணியே.
- அன்பால் ஆகாதது ஒன்றுமில்லை
- நாம் பெரிய செயல்களைச் சாதிக்காமலிருக்கலாம். ஆனால் எப்பொழுதுமே சிறிய செயல்களைப் பெரிய மனத்தோடு செய்யலாம்.
- நம்முடைய ஒவ்வொரு கருணைச் செயலும் மற்றவர்களை மகிழ்ச்சி நிறைந்த அதிர்ச்சிக்குள்ளாக்க வேண்டும்.
- சுயநல வாதியால் ஒருபோதும் சுகமாக வாழமுடியாது.
- அச்சமும் அமைதியும் பிறக்கும் இடம் ஒன்றே - இதயம்

பெற்றோர் அன்பு சிறுவர் கல்விக்கு

உறுதுணையாகும்!

V.Judith Shobana
St. James, Ilavalai

“கற்ற பயன் கண்டு கல்வியலார் இன்பம் பெருமையுண்டு மேகத் திரையிலார் மேன்மை கண்டு உண்மையோடு அன்புதரும் அமுதே” குழந்தையின் குரல் பெற்றோருக்கு செவி தொடும் ஆனந்த இசை உறவுகள் மேம்படும் போதுதான் அதன் அறிவு நிலையும் மேம்படுகிறது. சிறுவரின் அறிவு நிலையை பெற்றோர் கற்க வேண்டிய தேவை இன்று ஏற்பட்டு விட்டது.

21ம் நூற்றாண்டில் மேம்பாடானது யுகமாற்றச் சங்கிலித் தொடரின் புதிய அத்தியாயம் இந்த யுகமாற்றம் சிறுவரின் ஆரம்பக் கல்வியில் புதிய மாற்றத்தை ஏற்படுத்தி உள்ளது. ஆசிரிய நாடுகள் அனைத்திலுமே கருவில் தொடங்கி மலரும் வரை ஒவ்வொரு சிறுவரும் வன்முறையின் ஒலியைக் கேட்ட பின்னரும் வன்முறையோடுமே பிறக்கின்றனர். அதிகமான குழந்தைகள் வன்முறையோடு கைகோர்த்து நிற்கின்றன. இன்று சிறுவர்கள் தம் கரம் தட்டி கண் சிமிட்டும்போது அவர்கள் கைகளில் உண்டு கோல்கள் வைக்கப்படுகின்றன. இன்று பெற்றோர்கள் பிள்ளைகளின் முன்னிலையில் வெறுப்புணர்வின் சூடுகாட்டு வேதாந்தங்களை தட்டி விடுகின்றனர். இதனாலேயே பெற்றோருக்கும் பிள்ளைக்குமிடையேயான உறவுச் சங்கிலி அறுக்கப்பட்டு சித்த சுயாதீனமற்ற, தம் கல்வியின் மூலம் வாழ்வாதாரத்தை வளப்படுத்த முடியாத, உள உணமுற்ற சிறுவர் சமூகம் தோன்றுவதற்கு பெற்றோர் இன்று காரணர்களாக அமைந்து விட்டனர் என்பது வேதனைக்குரிய விடயமே.

தனிநபர், குடும்பம், சமூகவியல் மட்டத்தில் சிறுவர்களுக்கான பண்பற்ற, அன்பற்ற, சமூக கோட்பாடுகளற்ற மிதவாத குடும்ப பின்னணிகள் என்ற நச்சு வட்டம் இன்று சிறுவர்களுக்கு அமைக்கப்பட்டுவிட்டது. இதிலிருந்து வெளியே வந்து விட வேண்டும் என்றும் தம் பெற்றோரின் அன்பு கிடைக்க வேண்டும் என்றும் ஆசைப்படும் சிறுவர்கள் ஏராளம்.

இன்று ஒவ்வொரு பிள்ளையும் பெற்றோரின் அழுத்தங்களையும், அத்தீத ஆசைகளையும் சுமக்கின்ற உள்ளங்களாக மாறிவிட்டன. ஆயினும் பெற்றோரின் அரவணைப்பிற்காக காத்துக் கிடக்கின்றார்கள். பெற்றோரின் அன்பை புசிக்க புன்னகையோடு பூரித்து நிற்கின்றார்கள். ஒவ்வொரு பெற்றோரும் தம் பிள்ளைக்கு கொடுக்கும் அன்பு உடையிலோ, உணவிலோ அல்ல, மாறாக தம் மேலாந்த உணர்வின் வெளிப்பாட்டையும் ஒவ்வொரு சிறுவரின் ஆத்ம ஏக்க உணர்வின் வெளிப்பாட்டையும் கண்டுணர்ந்து செயற்பட வேண்டும் என்பதே

இன்றைய வாழ்க்கைத் தர உயர்வானது பெற்றோரையும் பிள்ளைகளையும் காலத்தின் கணிப்பீட்டில் சந்திக்க வைக்கின்றது. இந்த நிலை முற்றாக களையப்பட்டு பெற்றோர் தம் ஓய்வு நேரத்தை அதிகமாக்க வேண்டும். அப்போது தான் பிள்ளைகளின் தேவைகளையும், எதிர்பார்ப்புக்களையும் அன்போடு அறிய முடியும். இந் நிலை உருவாகும் போது சிறுவர் சமூக இழிநிலை அழிந்து கல்வி சார் சமூகம் தோன்ற வழிவகுக்கும். இதற்கு பெற்றோர் பொம்மைகளா? அல்லது புதுமை பேசிகளா? இதுதான் இன்றைய வினா!

ஆகவே பெற்றோர் விரும்புகின்ற உண்மையின் கல்விச் சிறுவர்களாக வாழ பிள்ளைகள் விரும்பும் பெற்றோர் கொடுக்கின்ற அன்பும் அரவணைப்பும் தான் சிறுவர் கல்விக்கு முதுகெலும்பாக அமையும். பெற்றோர் விரும்பும் கல்விசார் சமூகவியலுக்கு ஒத்த அறிவுடைய பிரபல என்ற நிலை பாட விதான தோற்றப்பாடுகளை ஒத்ததாகும். சுற்றங்கள் சூழ்ந்து பூசிக்கின்ற பிள்ளையை உருவாக்குவது பெற்றோரின் அன்பில் தான் அமைகின்றது.

பிள்ளைகள் முன்னிலையில் பெற்றோர் மத்தியில் தோன்றும் இல்லத்து வன்முறைகள் பிள்ளைகளிடத்தில் சமனான அன்பை பகிர்வதில் தோல்வி கண்டு விடுகின்றன. இதனால் தான் சிறுவர் கல்வி முற்றுமுழுதாக பாதிப்படைகிறது. ஒவ்வொரு பிஞ்சுப் பாதங்களும் சுடுகாட்டின் அடி சுடும் தணல் வெளியின் மதுபான சாலைக்கு நடக்கின்றன. பெற்றோரின் அன்பற்ற வெறித்தனமான வீராப்பு சிறு பராயத்தில் இருந்தே பிள்ளைகள் இத்துர்ப்பாக்கிய நிலைக்கு தள்ளி விடுகின்றன.

ஆகவே தான் சிறுவர் கல்விக்கு பெற்றோரின் அன்பு இன்றியமையாததாகவுள்ளது. பெற்றோரால் ஊட்டப்படுகின்ற ஒவ்வொரு சாதமும் பிள்ளை அன்பை உள்வாங்குகின்ற சாதகமாக அமைய வேண்டும். அப்போது தான் சுபீட்சமான சிறுவர் கழகம் உருவாகும். பொற்காசுகளுக்கு விற்கப்படும் சிறுவர்களும், தன் அயல் வீட்டு பிள்ளையின் புத்தகத்தை காவிச் செல்கின்ற பிள்ளைகளும், பெற்றோரால் வருமானத்திற்காக அடைக்கப்பட்டு விட்டார்கள். பெற்றோர்கள் எதை விதைக்கின்றார்களோ அதையே சிறுவர்களாகிய பிள்ளைகளும் அறுக்கின்றார்கள். பெற்றோரும் பிள்ளைகளும் கொடிகளையாக வளரும்போது தான் பிள்ளைகள் கல்வி சார்பு நிலையை அடைகின்றார்கள். இந்த பெற்றோரின் அன்பு நிலை, கொடி வளர்ச்சியின் நிலை சிறுவரின் கல்விக் கனிபாக மாற்றம் அடைகின்றது. பயன் கொடுக்கின்றது.

ஆகவே தான் சிறுவர் கல்விக்கு கரம் கொடுக்கும் அன்பு சார் பெற்றோர் உருவாக வேண்டும். அப்போது தான் சிறுவர் கல்வி முழுமை பெறும். ஆகவே சிறுவர்களாகிய எம்மை கல்விக் கடல் கடந்த அன்பின் ஆறுகளாக பெற்றோர் மாற்ற வேண்டும். இவ் ஆற்றில் பருகும் ஒவ்வொரு பிள்ளையும் கல்விக் கடலில் பயணிக்க உரம் பெறுவார்கள்.

ஆரோக்கியமான சமூகம்:

அருட்பணி செ.டே.செல்வன்,
வவுனியா.

ஆரோக்கியமான சமூகம் உருவாக முக்கியப்படுத்த வேண்டியவற்றுள் ஒன்று பரிமாறப்படும் கருத்துக்கள்/செய்திகள் பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களிலும் ஆரோக்கியமற்றவை பொறுப்பற்று பகிரப்படுகின்றன. இதனால் உறவு முறிவு ஏற்படுகின்றது. இது சந்தேகத்தையும் நம்பிக்கையின்மையையும் எல்லாமட்டங்களிலும் ஏற்படுத்துகின்றது.

இந்நிலையை அகற்ற/குறைக்க பொறுப்புடன் செவிமடுத்தலும் பொறுப்புடன் விடயங்களை முன்வைப்பதும் முக்கியம். தத்துவவியலாளர் சோக்கிரட்டீஸ் பொறுப்புடன் செவிமடுத்தலுக்கு பொருத்தமான 'உண்மை (Truth), நன்மை (Goodness), பயன் (Usefulness)' எனும் மூன்று கருத்து அளவிடையை முன்வைத்தார்.

ஒருநாள் நண்பர் ஒருவர் தத்துவவியலாளர் சோக்கிரட்டீசிடம் ஓடி வந்து 'நான் இப்போது உங்களுடைய மாணவர் ஒருவரைப்பற்றி என்ன கேள்விப்பட்டேன் தெரியுமா? என அவசரமாக தான் கேள்விப்பட்டதை சொல்ல ஆரம்பித்தார்.

'கொஞ்சம் பொறும், நீர் கேள்விப்பட்டதை எனக்குச் சொல்ல ஒரு பரீட்சையை எதிர்கொள்ள வேண்டும் என்றார் சோக்கிரட்டீஸ். மூன்று விடயங்களை முன்வைத்து வினாக்களை ஒவ்வொன்றாக பின்வருமாறு வினவினார்.

1. நீர் எனக்குச் சொல்ல எடுத்துவந்த விடயம் முழுமையாக உண்மையானதா? 'இது நான் இப்போது கேள்விப்பட்டது மட்டுமே' என்றார் நண்பர்.
2. நீர் எனது மாணவரைப்பற்றி சொல்ல முற்படும் விடயம் நல்லதா? 'இல்லை, நல்லதல்ல' என்றார் நண்பர்.
3. நீர் எனது மாணவரைப்பற்றி சொல்ல வந்த விடயம் எனக்கு பயனுள்ளதாக இருக்குமா?

'இல்லை, கட்டாயமாக பயன்தராது' என்றார் நண்பர்.

உண்மையற்ற நன்மை தராத, ஒன்றை நீர் ஏன் எனக்கு தெரிவிக்க வேண்டும்? என சோக்கிரட்டீஸ் வினவ அவரது நண்பர் வெட்கத்துடன் விலகினார்.

ஆரோக்கியமான உறவை பேணுவதற்கு சோக்கிரட்டீஸ் போல பொறுப்புடன் செவிமடுப்பது தேவை. பொறுப்பற்று செவிமடுத்து பொறுப்பற்று கேள்விப்பட்டதை பரப்புவதை செய்வதை தவிர்ப்பது ஆரோக்கியமான சமூகம் உருவாக ஒவ்வொருவரும் மனிதத்துடன் செய்யவேண்டிய/செய்யக்கூடிய ஒன்றாகும்.

வாழ்வுக்கு வழிகாட்டும் கல்வியறிவு

அருட். சகோ. றமேஸ் அ.ம.தி

ஒரு செடி வளர்வதற்கு என்னென்ன தேவையோ அதைப் போன்று, மனிதன் பண்பாட்டையும் நாகரிகத்தையும் மேலான அறிவையும் பெறுவதற்கு கல்வி அவசியம் என்கின்றார் ரூசோ. ஒருவனுடைய அறிவு, திறமை, சாதனை, போன்றவைகளின் தரத்தைப் பொறுத்தே அவன் உலகத்தில் பிடித்துக் கொண்டிருக்கும் இடத்தின் அளவு அமையும் என்கிறார் ஆபிரகாம் லிங்கன். மனித வாழ்வின் அனைத்துக் கூறுகளையும் நன்கு ஆராய்ந்து, அதன் பரிணாம வளர்ச்சிக் கட்டங்களின் நிலைகளை வரைவிலக்கணப்படுத்தியுள்ள உளவியலாளர்கள் பலரினதும் கருத்துப்படி, கல்வியும் அறிவு விருத்தியும் ஒரு மனிதனின் உருவாக்கத்தில் முக்கிய பங்கு வகிப்பது கண்கூடு. ஒவ்வொரு மனிதனும் தான் தன்னில் வளர்வதற்கு, முதிர்ச்சி பெறுவதற்கு பலதுறைகளில் வளர வேண்டி இருப்பினும் எல்லாவற்றையும் விட கல்வியில், அறிவில் வளருதல் என்பது ஒரு தனித்தன்மையைக் கொண்டுள்ளது, மட்டுமல்லாது மற்றைய அனைத்திற்கும் ஆதாரமாக உள்ளதென்றால் அதன் பெருமையும், அதை நாட வேண்டிய கடமையும், தேட வேண்டிய முறைமையும் எம்மால் விளங்கிக் கொள்ளப்பட வேண்டும்.

உளவியல் கண்ணோட்டத்தில் பார்க்கும்போது கல்வி அல்லது அறிவு விருத்தி என்பது அனுபவத்தாலும், பயிற்சியாலும் நடத்தையை அமைத்துக் கொள்வதே ஆகும் என்கிறார் கேட்ஸ் (Gates). ஒருவன் தன் இலக்கைத் தொடர அல்லது நோக்கங்களைத் திருப்தி செய்ய அவனுக்குள் எழுகின்ற பல தரப்பட்ட எண்ணங்களாலும், நிகழ்வுகளாலும் அவன் பெற்றுக் கொள்கின்ற அறிவு அவனுக்கு உள ரீதியான முதிர்ச்சியைக் கொடுக்கிறது. உதாரணமாக ஒரு குழந்தை பசியால் அழுகிறது. உணவு உண்டு பசி நீங்குவரை அழுகிறது. பின்னர் அழுகை உணவைத்தருகிறது என்றும், உணவு வயிற்றுப் பசியைத் தீர்க்கிறது என்றும் உணர்ந்து, தெளிந்து, அறிவைத் தனதாக்கி தனது தேவைகளுக்கு அதனைக் கையாளப் பழகிக் கொள்கிறது.

மனோவியல் வல்லுனர்கள் மனிதர்களை: முதல்தர அறிவு உள்ளவர்கள், சராசரி அறிவு உள்ளவர்கள், குறைந்த அறிவு உள்ளவர்கள்

என மூன்று வகையாகப் பிரித்தாலும், ஒருவனது முயற்சியால் அவன் தனது அறிவைக் கூர்மையாக்கிக் கொள்ள முடியும் என்பதை நாம் அறிந்து கொள்ள வேண்டும். ஏனெனில் கல்வி என்பது குறுகிய கல்விச் சாலைத் தேர்வு மட்டுமன்று மாறாக தனிமனிதனின் வளர்ச்சியின் ஒவ்வொரு அம்சத்திலும் அதற்கு முதன்மைப் பங்கு உண்டு. ஒருவன் தனது வாழ்விலே கொண்டுள்ள சிறப்புத் தன்மைகளாகிய நடத்தை வகைகளெல்லாம் பெரும்பாலும் அவனால் உள்வாங்கிக் கொள்ளப்பட்டவை. ஒருவனுடைய மனப்பான்மைகள் சுவைகள், மதிப்புக்கள், கவர்ச்சிகள், உயர் நோக்கங்கள் யாவும் அவனது பயிற்சியையும், அனுபவத்தையும் பொறுத்து அமைகிறது என்றால் ஒருவனது தனிப்பட்ட வாழ்வில் அவனது உடல், உள தாக்கங்களில் அறிவின் பங்களிப்பு புலனாகிறது.

அறிவு என்பது, ஒரு மனிதன் எவ்வாறு உடல், உள ரீதியில் வளர்ச்சிப் படிகளைத் தாண்டி உயர்வடைந்து செல்கிறானோ அதே போல் வளர்ச்சி அடைந்து செல்லும் தன்மை கொண்டது. குழந்தைப் பருவத்திலே அறிவு விருத்தியடையத் தொடங்கினாலும், வளர்ச்சிப் பருவங்களில் ஒரு முதிர்ச்சி அடைந்து செல்லும் இயல்பு கொண்டது. ஆனால் அதைத் தக்க முறையில் நகர்த்திச் செல்வது ஒவ்வொருவரினதும் நடத்தையிலே தங்கியுள்ளது. முறையான கல்விக்கு எட்டு வகையான அறிவுப் படிகளை நாட வேண்டுமென்று உளவியலாளர்கள் கருதுகிறார்கள். ஆதாவது

1. நல்ல அறிவு தரும் நூல்களைக் கற்றல்
2. மூளையை கூர்மையாக வைத்திருத்தல்
3. பார்க்கும் ஆற்றலை வளர்த்துக் கொள்ளல்
4. சிந்தித்தல்
5. எப்போதும் ஆர்வம் உள்ளவர்களாக இருத்தல்
6. நினைவாற்றலை விருத்தி செய்தல்.
7. எப்பொழுதும் எல்லாவற்றையும் வரவேற்றல்
8. ஒருமுகச் சிந்தனையில் வளருதல்

போன்றவையாகும். இவை ஒரு முறையான கல்விக்கும், அறிவு விருத்திக்கும், ஒருவனை நகர்த்திச் செல்லக் கூடியன என்பது உண்மை.

இவ்வாறு கல்வியின் தன்மை, அறிவை விருத்தி செய்யும் முறைகள் பற்றி ஆராய்ந்த நாம், உளவியலுக்கும் அறிவு விருத்திக்கும் அல்லது அனுபவக்கல்விக்கும் இடையே உள்ள தொடர்பு என்ன? ஒருமனிதனின் உளச் செயற்பாட்டில் இவற்றின் பங்களிப்பு என்ன? என்பதனை ஆராய்வது மிக முக்கியமானதொன்றாகும். ஒரு மனிதன் பிறப்பிலிருந்து இறப்பு வரை, 8 கட்டங்களினூடாக கடந்து செல்லும் தன்மையை எரிக் எரிச்சனின் நோக்கில்

காணமுடிகிறது. உடல் உள ரீதியாக பல்வேறு தரப்பட்ட மாற்றங்கள் அவனில் துலங்குகின்ற அதே நேரத்தில் அனைத்துக்கும் அடிப்படையாக அவனது துலங்கலையும், தூண்டலையும் நிர்ணயிக்கின்ற முக்கிய சக்தியாக அவனுள் செயற்படுவது அவனது அறிவாற்றலும், அனுபவக்கல்வியும் ஆகும். மனிதனது ஒவ்வொரு நடத்தை மாற்றத்திலும், உணர்வுகளிலும், சிந்தனையிலும் இதன் பங்களிப்பை பின்வருமாறு உற்று நோக்க முடியும்.

தன்னில் தன்னை அறிதல்

இன்று உள்ளார்ந்த ரீதியில் சிந்திக்கும் அறிஞர்களது கணிப்புப் படி ஒவ்வொரு மனிதனும் தன்னைத் தானே முதலில் அறிந்து கொள்ள முற்பட வேண்டும். தன்னை, தன்னுடைய அறிவைக் கொண்டேதான் யார் என்று கண்டுகொள்ள முடியும் என்பது பலரது கருத்து. எப்படியாயினும் நான் யார்? எனது உருவாக்கற் பின்னணி என்ன? என்னில் உள்ள திறமைகள் என்ன? எனது குறிக்கோள் என்ன? நான் பயணிக்கும் வாழ்வில் அர்த்தம் உண்டா? இவ்வாறான கேள்விகள் சாதாரணமான மனித வாழ்வில் எழுவது இயல்பு. இவற்றிற்கு ஒவ்வொரு மனிதனும் வேறுபட்ட பல கோணங்களில் விடைகாண முற்படுவதும், சிலர் கண்டுகொள்வதும், சிலர் விடை தேடி அலைவதும், இன்னும் சிலர் தங்களது விடையில் திருப்தியற்றிருத்தலும், சிலர் அதைப்பற்றியே எண்ணாமல் வாழ்வைக் கழித்தலும் உண்டு. பலர் பலவாறு வாழ்ந்தாலும் தன்னைப் பற்றி ஒரு தெளிவான அறிவும், திடமான சிந்தனையும், வாழ்க்கையில் நல்ல அனுபவங்களையும் பெற்ற ஒரு மனிதனே அனைத்துப் பிரச்சினைகளிலிருமிருந்து தன்னை விடுவிக்க, ஒரு ஆரோக்கியமான வழியைத் தெரிவு செய்பவனாக சமுதாயத்தில் காணப்படுவான் என்பது வெளிப்படை உண்மை.

பிறரில் தன்னை, தன்னை பிறரில் அடையாளப்படுத்தல்

மனிதர்கள் பலவிதம் அதில் ஒவ்வொருவரும் தனி ரகம் என்று கூறவார்கள். ஒருவன் தன்னை மட்டுமல்ல பிறரையும், பிறரில் தன்னையும் அடையாளப்படுத்த முனைவது இயல்பு. தன்னிலை அறிந்து கொண்ட ஒரு குழந்தை சமூகத்திற்குள் கால் பதிக்கும் போது, பிறரைத் தன்னில் பிரதிபலித்து ஒத்து வாழ முற்படுகிறது. தன்னைப் பற்றி தான் கொண்டுள்ள அறிவையும், பிறருடன் வாழ்ந்து பெற்ற அனுபவத்தையும் கொண்டு தனது வளர்ச்சிப் பருவங்களில் தன்னையும் பிறரையும் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும் ஆற்றலைப் பெற்றுக் கொள்கிறது. தனக்கும் பிறருக்கும் இடையில் ஒத்தமைகளையும் ஒவ்வாமைகளையும் இனங்கண்டு தன்னைப் பிறருக்கு ஏற்ற வகையில் இசைவாக்கிக் கொண்டு வாழத் தெரிந்த குழந்தையே நல்ல மனிதனாக உருவெடுக்க முடியும் என்பது பல்வேறுபட்ட ஆராட்சிகளின் பின் உளவியலாளர்கள் கண்டுகொண்ட உண்மையாகவுள்ளது.

உணர்வு, நடத்தையில் செல்வாக்கு

மனித வளர்ச்சிப் பருவங்களில் ஒருவனது உணர்வுகளில், அவனது நடத்தை முறையில் பலதரப்பட்ட மாற்றங்களை அவதானிக்க முடியும். இம்மாற்றங்கள் ஒரு மனிதனை அவனது வாழ்வில் உயர்நிலைக்கு ஏற்றிச் செல்லும் அதேநேரத்தில் அவனை அழிவை நோக்கியும் நகர்த்திச் செல்ல வாய்ப்புக்கள் உண்டு. இந்நிலையில் - தான் தனது உணர்வுகளுக்கு ஏற்ப எவ்வாறு தீர்மானங்களை எடுத்துச் செயற்பட வேண்டும் என்பது அவன் தனது வாழ்வில் பெற்றுக்கொண்டுள்ள அறிவிலும், அனுபவங்களிலுமே தங்கியுள்ளது எனலாம். ஒவ்வொருவரும் தனது உணர்வுகளுக்கு மதிப்புக்கொடுக்க வேண்டும் அதே வேளையில் தனது உணர்வுகளை அடக்கியாளக் கூடிய பக்குவத்தையும் கொண்டிருக்க வேண்டும். தன் மனம் எண்ணும் அனைத்துக்கும் செயல் வடிவம் கொடுக்காது முறையாகச் சிந்தித்து, தனது அறிவுக்கு எட்டியவரை மீளாய்வு செய்து ஒரு செயலில் இறங்கும் போதே அவனால் அதில் முழுமை பெற முடியும் என்பது எனது கருத்து.

சிந்தனை

குழந்தை ஒன்றின் சிந்தனைக்கும், கட்டளைமீட்டிப் பருவத்தினர் ஒருவரின் சிந்தனைக்கும், வயதடைந்த ஒருவரின் சிந்தனைக்கும் இடையில் நிறைய வேறுபாடுகளை நாம் அவதானிக்க முடியுமென்றால் காரணம் அவர்களின் அறிவு வளர்ச்சியும் மற்றும் வாழ்வியல் அனுபவங்களும் ஆகும். எல்லோரும் சிந்திக்கிறார்கள் ஏனெனில் சிந்தனை என்பது மனிதருக்கே உரித்தான ஒரு பண்பாகவுள்ளது. ஆனால் ஒவ்வொரு வாழ்க்கைக் கட்டங்களிலுமுள்ளவர்களின் சிந்தனை மாறுபடுவதை நாம் அறிந்து கொள்ளலாம். எமது வாழ்வில் நாம் கடந்தவற்றை எவ்வாறு சிந்தித்தோம், நடப்பவை பற்றி எப்படி சிந்திக்கிறோம், எதிர்காலத்தில் நாம் எப்படி சிந்திப்போம் என்று எமது நாளாந்த வாழ்வுடன், எங்கள் அனுபவங்களுடன் ஒப்பிடும் போது எம்மால் தெளிவு பெற முடியும்.

பிரச்சினைகளுக்கு தீர்வுகாணல்

பிரச்சினை என்பது மனித வாழ்வில் ஒரு பின்னிப் பிணைந்த தொடர்கதையாக செல்வது ஒவ்வொருவரும் அறிந்த உண்மை. ஆனால் அப்பிரச்சினைகளுக்கு தீர்வு காண முற்படும் போது நாம் மிகவும் அவதானமாக செயற்படுவேத ஒரு ஆரோக்கியமான தீர்வுக்கு வழி வகுக்கும். பிரச்சினைகள் ஒருவனுக்கு உடல் ரீதியாகவும் விசேடமாக உள் ரீதியாகவும் பல பாதிப்புக்களை உண்டுபண்ணக் கூடியவை. பிரச்சினைகளுக்கு தீர்வு காண அப்பிரச்சினைகளை எவ்வாறு அணுகுதல் என்பதே பிரச்சினையாக உள்ளது. இந்நிலையில் வாழ்வில் பட்டறிவும், பிரச்சினைகளை நிதானமாக அணுகும் நுண்ணறிவும் அதற்குரிய தீர்வுகளை முன்வைக்கக் கூடிய திறமையுமுள்ள

மனிதர்களால் மட்டுமே இவற்றிற்கு தக்க முறையில் தீர்வு காண முடியும். எனவே எமது வாழ்வில் நாம் தீர்க்க முடியாத பாரதாரமான பிரச்சினைகளுக்கு முகங்கொடுக்க நேரிடின், அவற்றிற்கு வழி சொல்லும் அல்லது தீர்வு முறைகளைத் தரக்கூடிய நல்லறிவுள்ளவர்களின் ஆலோசனையைக் கேட்டு எமது அறிவுக்கு எட்டியவரை சிந்தித்துச் செயலாற்றும் பட்சத்தில் அவற்றால் ஏற்படும் உளத்தாக்கங்களிலிருந்து நாம் விடுபட முடியும்.

எனவே ஒவ்வொரு மனிதனும் தான் தனக்கே உரித்தான முறையில் அறிவைப் பெருக்கிக் கொள்ள வேண்டும். குறிப்பாக குழந்தைகளின் அறிவு வளர்ச்சியில் பெற்றோரின் கவனிப்பும் சமூகத்தின் அக்கறையும் முக்கிய பங்கை வகிக்க வேண்டும். பெற்றோர்கள் தங்கள் பிள்ளைகளின் விருப்பு வெறுப்புக்கு முக்கியம் கொடுத்து, அவர்களை ஒரு ஆரோக்கியமான கல்விப்பாதைக்குள் நடத்திச் செல்ல வேண்டும். கற்கும் கல்வியானது அவர்களது வாழ்க்கைக்கு குறிப்பாக தங்கள் உள்ளாந்த ரீதியில் அவர்கள் பக்குவப்படுவதற்கு அவர்களுக்கு வழி சமைக்க வேண்டும். ஒருவன் தனது கல்விப்பாதை சம்மந்தமாக உளரீதியாக திருப்திப்படாவிடின் அதற்கான காரணத்தை கண்டறிந்து அதற்கேற்ப செயற்பட வேண்டும். ஒருமனிதன் தன்னில் தானாக உருவாக அவன் தன் அறிவை விருத்தி செய்ய வேண்டும். நான் உருவாக, நல்ல நான் நானாக உருவாக இன்னும் பல வழிகளை “நான்” சொல்லும். குடும்பமொன்றில் ஒழுக்கமுள்ள ஒருவனாக நான் வளர்ந்து நாளும் அறிவில் வளர வேண்டும்.

உசாத்துணை நூல்கள்

Fr. Clitus, Development Psychology, National Seminary, Kandy. (2006)

ஆ. னு. போல், புதிய கல்வி உளவியல், கிறிஸ்தவ சங்கம், சென்னை (1975)

தூர். கிறிஸ்டியன் கீலர், உனக்குள் ஒரு சக்தி, யூ. கே. புதிப்பகம், திண்டுக்கல் (2003)

பே. இளவரசு, உங்கள் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பது எப்படி, கண்ணதாசன்பதிப்பகம், இந்தியா (2004)

ச.பா. ஜெயராசா, உளவியலும் நவீன கற்பித்தலும், பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை, கொழும்பு (1993)

புதிய உலகம் - மே, ஜூன் -1987

விசேட கல்வியை வெற்றி பெறச்

செய்வதற்கு ஆசிரியர்களின் ஒத்துழைப்பு

த.ஸ்ரீகமலநாதன்

B.Com,Dip in coun Psy (Island)

ஆற்றுப்படுத்துனர் - அகவொளி

ஆசிரியர் -யா.மானிப்பாய் மெமோறியல் ஆங்கிலப் பாடசாலை

விசேட தேவையுள்ள மாணவர்களை பாடசாலையில் இணைக்கும் பொழுது பல விடயங்களில் கவனம் செலுத்த வேண்டியுள்ளது. 1. ஏற்றுக் கொள்ளும் மனப்பாங்கு 2.ஆயத்த நிலை 3. பெற்றோர் ஒத்துழைப்பு 4. விசேட உபகரணங்களைப் பெற்றுக் கொடுத்தல் 5. ஆசிரியர் பயிற்சி 6. பிரவேச வசதிகள் இவற்றுடன் முகாமைத்துவம், நிர்வாகம் ஆலோசனைகள், வழிகாட்டல்கள், கற்பித்தல் நடவடிக்கைகள் போன்றவற்றை மிகவும் அவதானத்துடன் கவனித்தல் வேண்டும்.

விசேட கல்வியை வெற்றி பெறச்செய்வதற்கு ஆசிரியர் பல சவால்களை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டியவர்களாகின்றனர். பலதரப்பட்ட குழந்தைகளின் இயலாமையை இனங்கண்டு எவ்விதத்தில் விருத்தி செய்ய முடியும். என்பதில் ஆசிரியர் ஒரு தீர்மானத்திற்கு வரவேண்டும். ஒரு மாணவனின் வெற்றி முன்னேற்றம் அவரிடம் மாத்திரமல்ல இது ஒரு கூட்டு முயற்சி ஆகும்.

எல்லாவிதமான முயற்சிகளையும் மேற்கொள்ளும்போது ஆசிரியரிடம் முதலில் தன்னம்பிக்கை இருக்க வேண்டும். இம் மாணவனின் ஆற்றல்களை வெளிக்கொண்டு வருவதுடன் அவரின் முன்னேற்றத்திற்கு ஏற்படும் தடைகளை எதிர்க்க முடியும். என்னும் தன்னம்பிக்கை அவரிடம் இருக்க வேண்டும் அம்மாணவரின் பிரச்சினை என்ன? என்பதை மருத்துவ அறிக்கைகள், பெற்றோர் - அயலவர்களின் கலந்துரையாடல் மாணவனை அவதானித்தல், அவனுக்கு தேவையான பயிற்சி விளையாட்டுக்கள் எழுத்து வாசிப்பு கணிதம் போன்றவற்றின் உள்ள ஈடுபாடு போன்ற பல விடயங்களில் அவ்வாசிரியர் தனது கவனத்தை செலுத்த

வேண்டிய நிலையில் இருக்கின்றார். இவற்றுடன் பின்வரும் விடயங்களிலும் அவர் தனது சவால்களை எதிர் நோக்க வேண்டியுள்ளது.

1. அதிபர் மற்றும் சக ஆசிரியர்களுடனான ஒத்துழைப்பு இன்மை உறவுகளைப்பேண முடியாமையும்.
2. பெற்றோர் சமூகம் மாணவர்களின் குடும்ப உறவினர்கள், அயலவர்கள், என்பவரின் தாக்கங்கள்.
3. சமூக விமர்சனங்கள்
4. வளங்களின் பற்றாக்குறை
5. பொருளாதாரப் பிரச்சினைகள்
6. இட வசதி இன்மை
7. போக்குவரத்து வசதிகள் இன்மை
8. பிரவேசத்திறன் குறைவாகக் காணப்படல்
9. துறைசார் பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்கள் இன்மை
10. இருக்கும் ஆசிரியர்களுக்கு முறையான பயிற்சி இன்மை
11. புதிய தொழில் நுட்பங்களை அறிதலில் சிரமம் காலதாமதம்
12. சக மாணவர்களின் பங்களிப்பு
13. விசேட மாணவர்களுக்கு தேவையான உபகரணங்களைப் பெற்றுக் கொள்வதில் சிரமம் - பற்றாக்குறை
14. பெற்றோரின் அக்கறையின்மை
15. ஏனைய மாணவர்களின் பெற்றோர் - சிற்றாழியர்களின் ஒத்துழைப்பு இன்மை.

இவற்றுடன் விசேட மாணவர்களை ஏனைய மாணவர்களுடன் இணைக்கும் பொழுது தார்மீக பொறுப்பும் ஆசிரியரையே சாருகின்றது. மாணவர்கள் பயப்படாது ஏனைய மாணவர்களுடன் இணைவதற்குரிய பாதுகாப்பை கவனிக்க வேண்டியுள்ளது. இம் மாணவர்களுடன் எவ்விதம் பழக வேண்டும் என்பதை அறிவுறுத்தல் வேண்டும். அத்தோடு ஏனைய ஆசிரியர்கள் மாணவர்கள், அவர்களின் பெற்றோர் சக ஊழியர்கள் அனைவருக்கும் இம்மாணவர்களின் வித்தியாசமான செயற்பாடுகள் சம்பந்தமாக அறிவூட்டல் வேண்டும். பிள்ளைகளின் பழக்கவழக்கங்களுக்கு ஏற்ப உதவியாளர்களை நியமித்தல் அவசியமானது விசேட மாணவர்கள் சிறுநீர் கழித்தல், உணவருந்துதல் போன்ற விடயங்களில் கவனம் செலுத்த வேண்டியுள்ளது.

பாடசாலை மட்டத்தில் மாத்திரமல்ல முக்கியமாக விசேட பிள்ளைகளின் முன்னேற்றத்திற்கு பெற்றோரின் ஒத்துழைப்பு மிக முக்கியமானது. பிள்ளைகளுக்கு உணவூட்டல், பிள்ளைகளின் கழிவுகளை அகற்றல் விளையாட்டிற்கு கொண்டு செல்லல், பயிற்சிகள் கொடுப்பதற்கு உதவி செய்தல், செயற்பாடுகள், மீண்டும்

மீண்டும் செய்வித்தல் போன்ற விடயங்களில் பெற்றோரை ஈடுபடுத்துவதும் ஆசிரியரின் பொறுப்பாகும்.

இவற்றுடன் பிரவேச வசதிகளையும் நோக்க வேண்டியுள்ளது. உடல் ரீதியாக அம்மாணவருக்கு தேவையான கழிவறை வசதிகள் தண்ணீர், விளையாட்டு மைதானம், ஆய்வு கூடம், புத்தகசாலை போன்றவற்றிற்கு சென்று வருவதற்கான வசதி, வாய்ப்புக்களை அமைத்துக் கொடுப்பதுடன் கலைத்திட்ட ரீதியாக கட்டிட வசதிகளையும் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டிய சூழல் ஆசிரியருக்கே உரியது. இவ்விடத்தில் அதிபர் மிகவும் ஒத்துழைக்க வேண்டியுள்ளது.

இவையெல்லாவற்றிற்கும் மேலாக ஆசிரியருக்கு சிறந்த பயிற்சி தேவைப்படுகின்றது. ஒவ்வொரு மாணவரையும் கையாள்வதற்கு எவ்வழியை பின்பற்றப் போகின்றார் என்பதில் மிகுந்த தெளிவு தேவை கற்றல் - கற்பித்தல் தேர்ச்சி பெற்றவராக இருக்க வேண்டும். பார்வை குறைவானவர்கள் அல்லது அற்றவர்களுக்கு பிரேல் பயிற்சிகள் (Broil) வெள்ளைப்பிரம்பு போன்ற அவர்களுக்கு பயிற்சி அளிக்க வேண்டிய முறைகள் மற்றும் கேட்கும் திறனக் குறைந்த அல்லது முற்றாக இல்லாத குழந்தைகளுக்கு எப்படி பயிற்சி அளிப்பது? சைகை மொழி அல்லது பேச்சு மொழி போன்றவற்றை தெளிவு செய்வதில் உள்ள இடர்பாடுகள் போன்றவற்றில் ஆசிரியர்கள் மிகவும் தெளிவாக இருக்க வேண்டும்.

ஆசிரியர்கள் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டிய விடயங்களில் முக்கியமானது, அவர் எவ்வகையைச் சார்ந்தவர் என்பதை அறிந்துகொள்ளல்.

1. சுகாதாரக் குறைபாடு	- (Health Impairment)
2. பல்வகைக் குறைபாடு	- (Multiple Disabilities)
3. உடற் குறைபாடு	- (Physical Disabilities)

ஒவ்வொரு வகையைச் சார்ந்தவர்களுக்கும் உள்ள பிரச்சினைகள் அதற்கான தீர்வு தீர்வை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கான வழிமுறைகள் இவற்றையெல்லாம் இனம் காண்பதில் ஆசிரியரே வழிகாட்டியாக அமைகின்றார். இவற்றுடன் பலதரப்பட்ட குறைபாடுள்ள குழந்தைகளில் உடல், உள, சமுதாயப் பிரச்சினை உள்ள குழந்தைகளை வேறுபடுத்தி இனம், கண்டு கற்றல் - கற்பித்தல் முறைகளை கையாள் வேண்டியுள்ளது.

உடல், உள அல்லது அங்கக் குறைபாடுள்ள பிள்ளைகள் மனவெழுச்சி நடத்தைப் பிரச்சினை உள்ள பிள்ளைகள் அடிப்படைத் தேவைகள் (உணவு, உடை, உறையுள், அன்பு, பாதுகாப்பு, கவனிப்பு) நிறைவேறாதவர்கள்.

மெல்லக் கற்போர், விசேடகற்றல் பிரச்சினை உள்ளவர்கள் மீத்திறனும், அதிவிசேட நிபுணத்துவமும் உள்ள பிள்ளைகள் நீண்ட கால நோய்நிலையை சுகாதாரக்குறைபாடு உள்ளவர்கள் இவ்விடயங்களில் ஆசிரியரின் பொறுப்புதனியான வேறுபாடுகளை இனங்கண்டு இயலுமை இயலாமைகளை கணிப்பீடு செய்தலாகும்.

உடல், உள என்னும் பொழுது இவ்விதமாகவும் இப்பிரச்சினைகளை கணிப்பீடு செய்தல் வேண்டும்.

1. உடல் உறுப்புக்கள் என்று குறிப்பிடும் பொழுது உடலின் எந்த உறுப்பிலும் குறைபாடுள்ளதோ அதற்கேற்றவாறு கற்றல் - கற்பித்தல் முறைகளை கையாள வேண்டியுள்ளது.

2. பார்வைக்குறைபாடு முற்றாக பார்வையற்ற கேட்கும் திறன் குறைந்த முற்றாக கேட்கும் திறன் அற்ற அல்லது ஏதாவது நோயின் காரணமாக வைத்திய சோதனைகளின் மூலம் குணப்படுத்தக் கூடிய குறைபாடுகள் இவ்வாறு ஒரு ஆசிரியர் பல உடல் பிரச்சினைகளையும் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டியுள்ளது. மேலும் ஆசிரியர்கள் விசேட குறைபாடுள்ள குழந்தைகளை வேறுபடுத்தும் பொழுது

1. மீத்திறன் விசேட நிபுணத்துவம்
2. கற்றல் இயலாமைக்கான காரணங்கள்
3. மொழிதல் - மொழிக்குறைபாடுகள்
4. தொடர்பாடலில் உள்ள குறைபாடுகள்
5. மெதுவாக உளவளர்ச்சி அடைதல்
6. உக்கிர மனவெள்ள்ச்சிப் பிரச்சினை
7. பலவிதமான இயலாமைக்கான காரணங்கள்
8. தற்சிந்தனை (அட்டிசம்)
9. மூளையில் ஏற்பட்டுள்ள பாதிப்பு
10. மனச்சோர்வுக்கான காரணங்கள்
11. டவுன் சின்றோல் (மங்கோலிய ஊனம்)
12. அத்த செயற்பாடு குறுகுறு குழந்தை
13. மூளைவாதம்
14. காக்கை வலிப்பு போன்ற நோய்கள் காரணமாதல்
15. நடத்தைப் பிரச்சினைகள்

இவ்வாறு ஒரு விசேட கல்வி ஆசிரியர் அம் மாணவனை முன்னேற்றுவதற்கு பல துறைகளிலும் தமது கவனத்தை செலுத்துபவராக இருக்க வேண்டும்.

இங்கு முன் உதாரணத்தை கூற விரும்புகின்றேன். ஒன்பது வயதுடைய ஒரு சிறுவன் வகுப்புக்கு வந்த நாள் முதல் முரட்டுத்தனமாக பக்கத்தில் இருப்பவர்களை அடிப்பது,

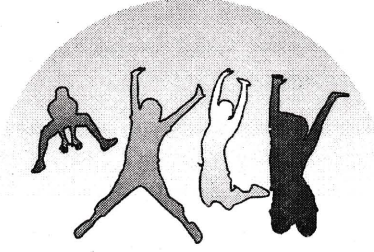
உதைப்பது கையில் கிடைப்பதை வீசி எறிந்து காயப்படுத்துவது முட்டுவது போன்ற செயல்களில் ஈடுபட்டான். குடும்பத்தவர்களும் அவனது முறையற்ற நடத்தைக்கு ஊக்கமளித்தனரே தவிர முறையான நடத்தையில் கவனம் செலுத்தவில்லை. வீட்டில் அவனது உறவினர் ஒருவர் அவனைக் கட்டுப்படுத்த அடித்தல் குட்டுதல் போன்ற தண்டனைகளை கொடுப்பதுண்டு. இம் மாணவனைப் பற்றிய சகல விடயங்களையும் ஆசிரியர் அறிந்து தெரிந்து கொண்டார்.

ஆசிரியர் வகுப்பை நடத்துவதற்கு சிரமப்பட்டார். இம் மாணவன் ஏனைய மாணவர்களை துன்பப்படுத்தியமையே அதற்குரிய காரணமாகும். இதைத் தொடர்ந்து ஆசிரியர் சில முடிவுகளை எடுத்தார். முதலில் எறியக்கூடிய பொருட்களை அவனது பார்வைக்கு படாதவாறு அப்புறப்படுத்தப்பட்டது. அம் மாணவனை ஆசிரியர் அருகில் அமர வைத்து அவனது நடத்தைகளை நன்றாக அவதானித்தார். அவனுக்கு பொருட்களை வீசுவதற்கு விருப்பமுள்ளமையால் தினந்தோறும் காலையில் முற்றத்திற்கு அழைத்துச் சென்று பந்தை அவனை நோக்கி வீசினான். அவன் அதனைப் பிடித்து மீண்டும் வீசினான். இவ்வாறு தினந்தோறும் நேரத்தினை படிப்படியாக அதிகரித்து குறைந்தது 20 நிமிடங்கள் வரை இக் கருமத்தில் ஈடுபட வைத்தார். ஆசிரியர் அம்மாணவருக்கு துரமமாக நின்றுகொண்டார். அதனால் பந்தை உதைக்கவோ அடிக்கவோ முடியாது போனது. இவ்வாறு இன்னொருவருடன் தோழமையாகவும் உட்சாகத்துடனும் தான் விரும்பிய கருமத்தில் ஈடுபட சந்தர்ப்பம் கிடைத்தமையினால் அவன் மிகுந்த திருப்தி அடைந்தான்.

ஒரு சில வாரங்களுக்குள் தனக்கு எவ்விதத் துன்பங்களையும் கொடுக்காத அளவிற்கு அம்மாணவனுடன் ஆசிரியருக்கு நெருக்கமாக இருப்பதற்கு இயலுமாக இருந்தது. பின்னர் தினந்தோறும் சிறிது நேரம் வகுப்பு வேலைகளில் அவனை ஈடுபட வைத்தார். இந்நேரம் படிப்படியாக அதிகரிக்கப்பட்டது. இரண்டு மாதங்களின் பின்னர் அவனது முரட்டு நடத்தை மிகவும் குறைந்து இருந்தது.

சில மாணவர்களின் தூண்டுதல் காரணமாக சில சந்தர்ப்பங்களில் அவனது பழைய குணங்கள் வெளிப்படலாயின ஆசிரியரின் ஆலோசனைப்படி வீட்டில் அவனை கவனிக்கும் பொறுப்பு ஒரு அன்பான பெண்ணுக்கு மாற்றப்பட்டது. ஆசிரியரிடம் படிப்படியாக முறையான தொடர்பினை ஏற்படுத்திக் கொள்வதற்கு ஆசிரியர் சந்தர்ப்பம் அளித்தார். அவரிடம் அவனுக்கு நம்பிக்கை ஏற்படக்கூடிய நிலை உருவாகியது. அவருடன் விளையாடவும் அவரது கட்டளைகளுக்கு இயங்கவும் தொடங்கினான். வேறு பிள்ளைகளுக்கு தொல்லை கொடுத்த பொழுது அவன் அதை ஏற்றுக் கொண்டான். அதன் பின் இதுவரை எச்சந்தர்ப்பத்திலும் அவனிடமிருந்து மற்றவர்களை துன்புறுத்தலான நடத்தை காணப்படவில்லை. இவ்வதாரணத்தின் மூலம் அவ்வாசிரியர் தன்னிடம் முதலில் தன்னம்பிக்கையை வளர்த்துக்

கொள்வதோடு அம்மாணவனுடன் எவ்விதத்தில் கற்றல் - கற்பித்தல் செயல்முறையை நடத்துவதற்கு திட்டமிட்டு செயற்பட்டமையால் நாளடைவில் வெற்றி பெற்றதுடன் நாளடைவில் அம்மாணவனில் நல்ல முன்னேற்றம் கிடைத்ததுடன் அவ்வாசிரியருக்கும் பூரண திருப்தி கிடைத்தது. இவ்விதமான ஒவ்வொரு மாணவனையும் இனங்கண்டு கற்றல்-கற்பித்தல் செயற்பாடுகளை நடத்த வேண்டியது ஆசிரியரின் கடமை மாத்திரமல்ல பொறுப்புமாகின்றது.

விசேட தேவையுள்ள மாணவர்களுக்கு அனைத்து விதத்திலும் சம வாய்ப்பு வழங்கப்பட வேண்டும் என்பது மாத்திரமல்ல சுகாதாரம், சமூக, நலம் தொழிற்பயிற்சி வேலைவாய்ப்பு போன்ற சகல அம்சங்களிலும் அவர்களின் ஒளிமயமான எதிர்காலத்திற்கு ஆசிரியர்களே பொறுப்பாளிகளாகின்றார்கள்.

விசேட தேவையுள்ள மாணவர்களுக்கு அவர்களுடன் கற்கும் சக மாணவர்கள், நண்பர்கள் பல வழிகளில் உதவி செய்ய முடியும். இம்மாணவர்களின் கஷ்டங்களையும் பிரச்சினைகளையும் ஆசிரியர் விளங்கிக் கொள்வதற்கு அவர்களால் உதவி செய்ய முடியும். இதன் காரணமாக ஆசிரியர்கள் அம்மாணவருடன் சேர்ந்து திட்டமிட்டு சில செயல்களை செயற்படுத்த முடியும். இம்மாணவர்களை விசேட தேவையுள்ள மாணவர்களுக்கு வேண்டிய உதவிகளை செய்வதற்கு ஆசிரியரே தூண்டு கோலாக அமைய வேண்டும். விசேட மாணவர்கள் விடயத்தில் பெற்றோரின் பங்கு பற்றலை ஊக்குவிக்க வேண்டும். ஆசிரியர் - பெற்றோர் - மாணவர் இடையே சிறந்ததொரு பிணைப்பை ஏற்படுத்த வேண்டும். ஒரு ஆசிரியரால் சிறந்த மாணவனை உருவாக்கவும் முடியும். அம்மாணவனை பிரச்சினைக்குரியவனாக மாற்றவும் முடியும். ஒவ்வொரு பெற்றோரும் தமது பிள்ளைகளுக்கு சிறந்த வாழ்க்கை கிடைக்க வேண்டும் என்றே விரும்புகின்றனர். ஒவ்வொரு ஆசிரியரும் தம்மால் முடிந்ததை சிறப்பாக செய்ய வேண்டும். என்பதே ஒவ்வொரு பெற்றோரது விருப்பமும் ஆகும். மாணவர்களின் தன்னம்பிக்கையை வளர்ப்பதில் ஆசிரியரே பெரிதும் முயற்சி செய்ய வேண்டும்.

பெற்றோர் எப்பொழுதும் தம் பிள்ளைகளின் நல்ல விடயங்களைக் கேட்கவே விரும்புகின்றனர். அதே நேரத்தில் உண்மை நிலையைத் தெரிந்து கொள்ளவும் விரும்புகின்றனர். ஆகையால் ஆசிரியர் பெற்றோரிடம் அம்மாணவனின் திறமைகளையும் இயலாமைகளையும் சம நிலையான தகவல்களாக கூற

வேண்டியுள்ளது. பிரச்சினைகளை பற்றி குறிப்பிட வேண்டியுள்ளது. நல்ல விடயங்களை செய்ய எண்ணும் பொழுது அவற்றை பிறரிடம் சொல்லவும் தேவை ஏற்படுகிறது.

இவை எல்லாவற்றையும் சீர் தூக்கிப் பார்க்கும் பொழுது விசேட கல்வியை வெற்றிபெறச் செய்வதற்கு ஆசிரியரின் ஒத்துழைப்பு மிக மிக அவசியமானது என்பது நன்கு புலனாகின்றது. பெற்றோர் சமுதாயம் மாணவர்கள் அத்தனை பேருடைய ஒத்துழைப்பையும் ஆசிரியரே பெற்றுக்கொள்ள வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் அவருக்கு உள்ளது.

ஆசிரியர்களே வெற்றி பெறுவதற்கு நிறைந்த விடா முயற்சியையும் பெரும் மன உறுதியையும் நீங்கள் கொண்டிருக்க வேண்டும். கடுமையாக உழைத்தலால் குறிக்கோளை அடையலாம். தன்னம்பிக்கை கொண்டவர்களின் வரலாறே உலக சரித்திரமாகிறது. எதையும் சாதிக்க முடியும் என்னும் நம்பிக்கையை கொண்டால் எல்லாவிதமான ஆற்றலையும் வெளிப்படுத்த முடியும்.

விசேட கல்வி என்பது பரந்த பரப்பு - பாரிய பொறுப்பு பெரிய கால அளவு.

3ஂறாய்ச் சீர்த்வு வீறாயயாடும் குடும்பத்தினர் சேர்ந்து வாழ்வார்க்

மயூரி

புரிந்துணர்வு அல்லது குடும்ப மகிழ்ச்சி

எல்லா மதத்தினரும் தம் பிரார்த்தனைக் கூடங்களில் குறிப்பிடுவது ஒரே சுருத்தே.

ஒன்றாய் சேர்ந்து பிரார்த்தனை செய்யும் குடும்பத்தினர் நன்றாய் வாழ்வார்கள் என்று இதனையே நீண்ட காலமாய்ப் போதித்து வருகிறார்கள். இது ஓர் நிரூபிக்கப்பட்ட உண்மையாகும்.

வரலாற்றில் இன்றைய காலகட்டத்திலே சமீப காலங்களாக குடும்ப ஒற்றுமையைக் கட்டிக் காக்க நாம் எல்லா உடாயங்களை யும் நாட வேண்டும்.

உறுதியான பாதுகாப்பான சமூக அங்கமான குடும்பம் ஏன் உடைகின்றது என்ற சமூக வரலாற்று ரீதியான ஆராய்ச்சியில் நாம் இறங்க வேண்டும் அதிகமாய் குறை கூறப்படும் தலைமுறை இடைவெளியையும் நாம் கணக்கில் கொள்ள வேண்டாம் ஏனென்றால் ஒரே தலைமுறையினரிடையே ஏராளமான வேற்றுமைகள் காணக்கிடைக்கின்றன.

கணவன் - மனைவி ஒரே தலைமுறையினர் தானே ஆனால் இவர்கள் சேர்ந்து வாழ இயலாமல் விவாகரத்து என்னும் வழியே தப்பிக் கொள்கின்றனர். எனவே இடைவெளி தலைமுறைகளுக்குள் இல்லை புரிந்து கொள்ளலேயே இருக்கின்றது.

நாளாந்தம் தீருமணபந்தத்தில் இணைகின்றவர்களை விட விவாகரத்துப் பெறுகிறவர்களின் எண்ணிக்கையே மிகவும் கூடுதலாக உள்ளதினை நாம் தெளிவாக அவதானிக்கலாம்.

இவ்வளவு பெரிய பிரச்சனைகளிலும் நான் கூறும் யோசனைக்கு ஓர் மதிப்பினைக் கொடுத்து சிந்தித்து அல்லது செயற்படுங்கள்.

சேர்ந்து சிரித்தும் குடும்பத்தினர்
சேர்ந்து வாழ்வார்கள்

நல்ல நகைச்சுவை உணர்வு இனிய நினைவுகள் குடும்ப ஒற்றுமையை குலைக்கும் உராய்வுகளைத் தவிர்க்கும் பாசம் மிக்க அசைக்க முடியாத நகைச் சுவை உணர்வு இனிய இல்லற வாழ்வு ஒன்றுபோல இயங்கும் விதியை நாம் ஏற்க வேண்டும்.

குடும்ப வாழ்க்கையில் பாசம்; மிக்க நகைச்சுவை உணர்வும் மகிழ்ச்சி கலந்த சிரிப்பும் நிரம்பி வந்தால் எவ்வளவு நன்றாக இருக்கும். ஒரு குடும்பத்து அங்கத்தினர்கள் ஒருவர், ஒருவரை நேசிக்க வேண்டும். அந்த நேசத்தினை வெளிக்காட்டவும் வேண்டும். குடும்பம் ஒரு கோவில் என்பதனை நாம் எமது அன்றாட இல்லற வாழ்வில் வாழ்ந்து காட்டுவதன் மூலம் மனமுடைந்து விவாகரத்தே இனி தஞ்சம் என்று சொல்லும் குடும்பங்களை ஒன்றாய் சேர்ந்து வாழ்ந்து மகிழ்ச்சியுடன் நாம் வாழ்ந்து காட்டுவதனில் அவர்களையும் நம் வழிக்கே கொணரலாம். குடும்பத்தினர் சேர்ந்து வாழும் வீடு ஓர் மகிழ்ச்சியான இடமாக வேண்டும். குடும்ப வாழ்வின் தன்மையும் அதன் அடிப்படை உணர்வையும் நாம் புரிந்து கொண்டு செயற்படுவதன் மூலம் குடும்பம் பிரிவு படாமல் வாழ முடியும்.

அது போல் ஒன்றாய் சேர்ந்து மகிழும்
குடும்பம் நன்றாய் வாழும்

உளவியலாளர் வரிசையில்...

Abraham H. Maslow

ஏபிரகாம் H.மஸ்லோ 1908-70

மஸ்லோ, முன்னோடி மானிட உளவியலாளர்களில் ஒருவராக விளங்குகின்றார். இவர் ஒரு அமெரிக்க நாட்டு உளவியலாளர். 1956ம் ஆண்டில் உளவியல் துறையில் மிகவும் பிரபலம் அடையக் காரணம் இவருடைய “மனித உணக்கல்களின் ஏற்றுநிறை அமைப்பு” (a Hierarchy of Human Motives) என்ற விளக்கமும் அது தொடர்பான ஆய்வும்தான்.

இதுபற்றிய அவருடைய விளக்கத்தை நாம் பார்ப்போமானால், அமெரிக்க உளவியலாளரான ஹென்றி ஏ.மரே என்பவர், மனித உணக்கல்கள் பற்றிய (Human Motives) அட்டவணையை வெளியிட்டுள்ளார். இத் தேவைகளை ‘முதல் நிலைத் தேவைகளென்றும்’ (உயிரியல் தேவைகள்) இரண்டாம் நிலைத் தேவைகள் (சுற்றலின் வழியாகப் பெறப்படும்) என்றும் விளங்கப்படுகின்றன. பின்வரும் தேவைகளில் அவர்தம் கவனத்தைச் செலுத்தினார் அவையாவன:-

‘இலக்கை அடைதல்’	Achievement
‘இணைதல்’	Affiliation
‘அதிகாரம்’	Power
‘தங்கியிருத்தல்’	Dependence
‘அக்கறை காட்டுதல்’	Suoor என்பனவாகும்

சிறப்பாக, ‘இலக்கை அடைதல்’ ‘பதகளிப்பு’ (Anxiety) ‘ஆக்கிரமித்தல்’ (Aggression) என்பவற்றில் அவருடைய ஆய்வுகள் நெறிப்படுத்தப்பட்டன.

இவ்விடயத்தில் ஒரு முக்கிய வினா தோன்றுகின்றது. அதாவது, “இவ்வுணக்கல்கள் யாதாயினும் ஒரு வழியில் ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டுள்ளனவா?” என்பதாகும். இவ் வினாவிற்கான விடை ஏபிரகாம் மஸ்லோவினால் தரப்பட்டுள்ளது. “உணக்கல்களில் ஒரு ஏற்றுநிறை உண்டு” என்ற விளக்கத்தின் மூலம் அதற்கான விடையைத் தருகின்றார். இதன் மூலம் இவர் ஒரு பிரபல உளவியலாளராகக் கணிக்கப்படுகின்றார். “பசி” என்னும் உடலியல் தேவை இந்த ஏற்றுநிறை மைப்பின் அடித்தளத்தில் காணப்படுகின்றது. அதற்கு மேலே “பாதுகாப்பு” இடம்பெறுகிறது. மேலும் சார்ந்திருத்தல் என்ற உணர்வும், அன்பும் அடுத்து “கணிப்பு” (Esteem) நிரையின் உச்சியில் “தன் திறன்களை அடைதல்” (Self Actualisation) அதாவது, அறிக்கை தொடர்பானதும் அழகியல் தொடர்பானதுமான இலக்குகளை அடைகின்ற தேவை என விளங்கவும்.. ‘தன் திறன்களை அடைதல்’ என்ற தேவையை பூர்த்தி செய்ய வேண்டுமாயின், கீழ்

மட்டத்தில் உள்ள ஏனைய தேவைகள் பூர்த்தி செய்யப்பட வேண்டும். கீழ்மட்டத்திலுள்ள தேவைகள் சரியான முறையில் நிறைவேற்றப்படாவிடின், உச்சியில் உள்ள தேவைகள் வெளிப்படுத்தப்படமாட்டா; அதனால் எதற்கும் பதகளிக்கும் போக்குடையவராகவே ஒருவர் காணப்படுவர்.

மேலே குறிப்பிட்ட ஊக்கல்களில் “இலக்கை அடைதல்” என்ற ஊக்கல்தான் பெரும்பாலும் முக்கியமானதாகக் காணப்படுகின்றது. “பாதுகாப்பு” என்ற ஊக்கல்களுக்கும், “பதகளிப்பு” என்ற ஊக்கல்களுக்கும் நெருங்கிய தொடர்பு உண்டு.

மஸ்லோ, “ஆக்கிரமிப்பு” என்பது ஒருவனுடைய உள்ளார்ந்த தேவையெனக் கருதவில்லை. ஆனால், விரக்தியினால் ஏற்படுகின்ற எதிர் விளைவின் காரணமாகவே “ஆக்கிரமிப்பு” த் தோன்றுகின்றது. என்பது அவரின் கருத்து.

மஸ்லோவின் ஊக்கல்கள் பற்றிய ஏறுநிறை அமைப்பு முறை கவரக் கூடியதாக உள்ளது. அதற்குச் சில தரவுகள் ஆதரவாகவும் ஊக்கமளிப்பதாகவும் இருந்தாலும் கீழ்மட்டத்திலுள்ள தேவைகள் மேல்மட்டத்திலுள்ள தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதில் அதிக செல்வாக்குச் செலுத்துகின்றன என்ற கருத்தை நிறைநிறுத்தப் போதிய நேர் ஆதாரங்கள் குறைவாகவே காணப்படுகின்றது. சமூக எதிர்பார்ப்புகளுக்கு அமையவே ஒருவருடைய ஆளுமையானது உருவாக்கப்படுகின்றது என மஸ்லோ கூறுகின்றார். மேலும் அதை விபரித்துக் கூறுகையில், அப்படியான ஒரு ஆளுமை கட்டாயமாக உருவாக வேண்டியதில்லையென்றும், ‘தன் தீறன்களை அடைதல்’ என்ற எண்ணம் மேலாங்கி நிற்குமேயானால் கீழ்மட்டத்திலுள்ள தேவைகள் கட்டாயம் பூர்த்தி செய்யப்பட வேண்டுமென்ற நிலை உருவாகாமல், தனது ஆளுமையை சீராக உருவாக்க ஒருவரால் முடியும் என்கிறார்.

மேலும் இவர் கூறுகையில், ஒருங்கிணைந்த ஆக்கபூர்வமான சிந்தனை உள்ள மனிதர்களைப்பற்றி அறிய வேண்டுமானால், அவர்களைப் பற்றி படிக்க வேண்டுமெனக் கூறுகின்றார். இக்கருத்து ஒரு பொதுவான கருத்தென தற்போது விளங்கிக் கொண்டாலும் இக் கருத்தானது நார்புதாம், ஐம்புதாம் ஆண்டுகளில் ஆளுமையைப் பற்றிய ஆய்வுகளின்போது முக்கியத்துவம் பெற்று விளங்கியது. அக்காலம் வரை மனித தொழிற்பாடு பற்றிய ஆய்வானது பின்வரும் செயற்பாட்டு முறையிலேயே தங்கியிருந்தது.

1. நோய்வாய்ப்பட்டவர்களையும் அதிக அளவு நரம்புப்பிணிக் குட்பட்டவர்களைப் பற்றியதுமான ஆய்வு.
2. சராசரியான மனிதர்களைப்பற்றிய புள்ளிவிபர ஆய்வுமுறையைக் கையாளுதல்
3. ஆய்வுகூடங்களில் விலங்குகள்மீது மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வுகள்.

மஸ்லோ, இவைகளுக்கு மேலாக அமெரிக்க உளவியலாளர்களை தன் தீறன்களை அடைதல் என்ற நோக்கில் ஆய்வை மேற்கொள்ளும்படி கேட்டுக்கொண்டார். தமது வாழ்க்கை இலக்குகள் பற்றிய தெளிவான கருத்துக்களைக் கொண்டவர்கள்

ஒப்பீட்டளவிலே வினைத்திறன் கொண்ட வகையில் இவ்விலக்குகளை அடைவதற்கு தமது சக்திகளை பிரயோசிப்பவர்களாக மட்டுமல்ல, அயலானின் முக்கிய தேவைகளைப்பற்றிய சிந்தனை உடையவர்களுமாகயிருப்பார்கள் எனக் கூறுகின்றார்.

இதற்கும் மேலாக மனிதன் ஒரு உன்னத நிலையையும் அடையமுடியுமென்ப பலர் தம் வாழ்நாளில் செயலில் காட்டி உள்ளனர். இதற்கு “உன்னத நிலைவாதம்” (Altruism) என்பர். நெபேட் அசகியோலி, பிற்றிம் சொரோக்கின் போன்றோர் இக் கருத்தினை உடையவர்கள்.

மஸ்லோவின் தேவைகள் சார்ந்த “ஏறுநிறை அமைப்பு”

தன்திறன் அடையும் தேவை

தன்திறனில் ஆற்றல் பெறல், பிறருக்கு உதவுதல், தன் வாழ்க்கையை நெறிப்படுத்துதல், உயர்நிலையான மன எழுச்சி அனுபவங்கள், வாழ்க்கைபற்றிய கருத்து அமைத்தல்.

“கணிப்புத் தேவை” (Esteem Needs)

தன்னைப்பற்றிய கணிப்பு, பிறர் கணிப்பு, இலக்குகளை அடைதல், அங்கீகரிக்கப்படுதல், கண்ணியம், ரசனை, தன்னம்பிக்கை, அகம் புறம் ஆகியவற்றில் திறனடைதல்

அன்புத் தேவை

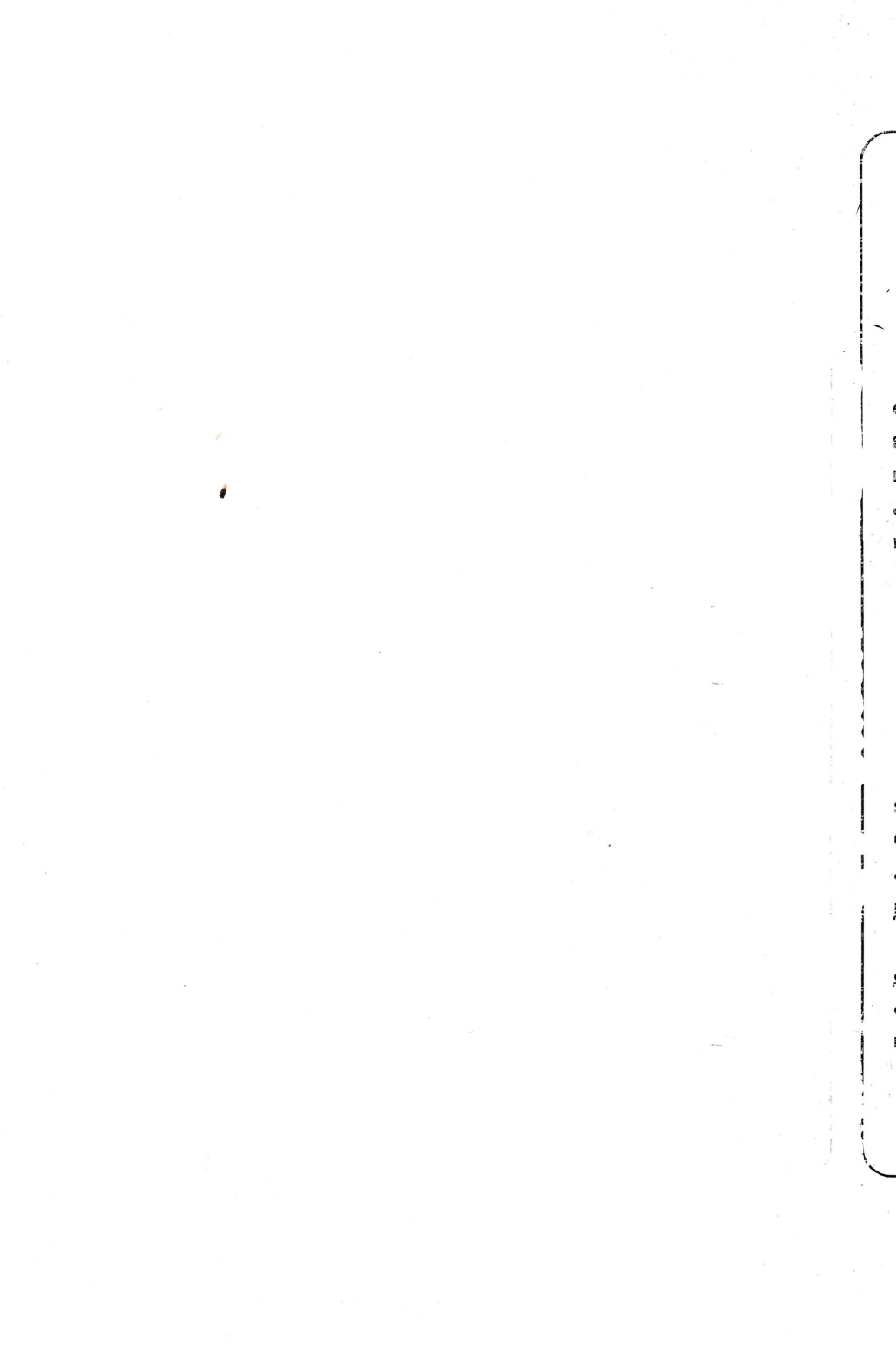
அன்பு, பற்று, சார்ந்திருக்கும் உணர்வு, குடும்பத் தேவை, நட்பு, குழு, கோத்திரம், இடம்சார்ந்த பற்று, சமூகப்பற்று

பாதுகாப்புத் தேவை

பாதுகாப்பு தங்கியிருத்தல், உறுதி, பயத்திலிருந்து விடுபடுதல், பதகளிப்பு, குழப்பநிலை, கட்டமைப்பிற்கான தேவை போன்றவை.

உடலியல் ரீதியான தேவை

ஒரு சீர்திணிவை (Survival)எமது உடலை சமுநிலையில் வைத்திருப்பதற்காக நடைபெறும் செயற்பாடுகள்) புளூதல், உணவு, நீர், காற்று, வதிவிடம், பிழைத்து வாழ்தல்.

நான் நான் நான் உங்களுக்கு.....

உடல் பச்சுக்கு உணவு உண்டு - தங்கள்
உளக்குறை தீர்க்க நான் உண்டு

விரைவாகவும் விறுவிறுப்பாகவும் வெளிவரும் இதழ்களை அலங்கரிக்க உங்கள் கைவண்ணத்தில் கதை, கவிதை, கட்டுரை, சிந்தனைத்துளிகள் மற்றும் வாழ்க்கை அனுபவங்கள் அனைத்தையும் உடன் எழுதி அனுப்புங்கள் மேலும் உங்கள் விமர்சனங்கள் எதுவாயினும் எம்முடன் பகிர்ந்து நான் வளர உதவி செய்யுங்கள்.

உங்கள் தொடர்புகளை விரைவாகவும் இலகுவாக்கிக் கொள்ளவும் இரு மின்அஞ்சல் முகவரிகள்.

naanmagazine@yahoo.com.
naanscholasticate@gmail.com.

உங்கள் ஆக்கங்கள் அனைத்தும் உளவியல் சார்ந்ததாக அமையப் பெற வேண்டுகிறேன். மேலும் தங்கள் ஆக்கங்களை தொடர்ச்சியாக அனுப்பிக்கொண்டிருக்கும் சிறந்த எழுத்தாளர்களுக்கு எனது ஆசிரியரும் நன்றிகளும் உரித்தாகட்டும்

தயவுசெய்து உங்கள் காசுகட்டளைகளை கொழும்புத்துறை அஞ்சல் அலுவலகத்திற்கும் பாஷையூர் அஞ்சல் அலுவலகத்திற்கும் மாத்திரம் பதிவுகளை மேற்கொண்டு அனுப்பி வைக்கவும்.

நன்றி.

'NAAN'

Tamil Psychological Magazine
De Mazenod Scholasticate,
Columbuthurai, Jaffna,
Sri Lanka.

Tel: 021-222-5359

Email: naanscholasticate@gmail.com

Registered No. QD/236/News/2011

JudeSon